

174.979632

ท 555 ท

7.3

เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา

ปริญญาโท

ของ

ท่อมเวลา ดวงประเสริฐ

๒๕ พ.ค. ๒๕๔๐

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา

มกราคม ๒๕๔๐

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๐๓๖๓๔

เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา

บทคัดย่อ
ของ
ทুমเวลา ดวงประเสริฐ

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา
มกราคม 2540

การศึกษาครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา โดยจำแนกตาม อายุ ระดับ การศึกษา และประสบการณ์ในการเล่น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนกรมพลศึกษา ประจำปี 2538 และนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 23 ประจำปี 2538 จำนวน 12 ทีม รวมทั้งสิ้น 144 คน ได้มาโดยแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าเป็นแบบสอบถามเหตุผลเชิงจริยธรรม ซึ่งมีลักษณะแบบเทคนิคการฉายออก (Projective Techniques) โดยผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ย โดยใช้สถิติที (t - test Independent)

ผลการศึกษารูปได้ดังนี้

1. นักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับอุดมศึกษา มีระดับความสำคัญของการมีเหตุผลเชิงจริยธรรมเหมือนกันทุกด้าน ส่วนนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีระดับความสำคัญของการมีเหตุผลเชิงจริยธรรมเหมือนกับระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอุดมศึกษา โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกคือเหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความซื่อสัตย์ และลำดับสี่คือ ด้านความอดสาหัส

2. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ในช่วงอายุ 12, 14, 16, 18, 21 และ 24 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงในช่วงอายุ 12 ปี สูงกว่านักกีฬาบาสเกตบอลหญิงในช่วงอายุอื่น ๆ และเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความอดสาหัส ความยุติธรรม ในช่วงอายุ 12, 14, 16 ปี สูงกว่านักกีฬาบาสเกตบอลหญิงในช่วงอายุ 24 ปี ส่วนเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัยของนักกีฬาในช่วงอายุ 12, 14, 16, 18, 21 และ 24 ปี ไม่แตกต่างกัน

3. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความสามัคคีของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระหว่างระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสูงกว่านักกีฬาบาสเกตบอลระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

4. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี ความยุติธรรม ของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระหว่างระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับระดับอุดมศึกษา แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้นสูงกว่านักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับอุดมศึกษา ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

5. เหตุผลเชิงจริยธรรมทุกด้าน ของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระหว่างระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับระดับอุดมศึกษา ไม่แตกต่างกัน

6. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี ความอดุสาหะ ของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่น ระหว่างระยะเวลา 1-4 ปี กับ 5-8 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่น ระยะเวลา 1-4 ปี สูงกว่านักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นระยะเวลา 5-8 ปี

7. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นระยะเวลา 5-8 ปี กับ 9-12 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยค่าเฉลี่ยของนักกีฬาบาสเกตบอลที่มีประสบการณ์ในการเล่นระยะเวลา 9-12 ปี สูงกว่านักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นระยะเวลา 5-8 ปี ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

8. เหตุผลเชิงจริยธรรมทุกด้านของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่มีประสบการณ์ในการเล่นระยะเวลา 1-4 ปี กับ 9-12 ปี ไม่แตกต่างกัน ✓

MORAL REASONING OF FEMALE BASKETBALL PLAYERS IN
JUNIOR, SENIOR HIGH SCHOOL AND COLLEGE

AN ABSTRACT

BY

THUMWELA DOUNGPRACERT

Presented in partial fulfillment of the requirements for the
Master of Education degree in Physical Education
at Srinakharinwirot University

January 1997

This study was intended to find the ethics of female basketball players in junior, senior high school and college levels classified by ages, education, and experiences. The subjects were 144 female basketball players who participated in the 1995 student Tournaments organized by the Department of Physical Education and the 1995 University Games. The constructed questionnaire was used to find their ethical reasoning by the projective technique.

After the data were statistically treated, it was found as follows :

1. Both senior high school basketball players and college basketball players rated the topic of Ethicall Reasonings at the same level in all items. However, the junior high school basketball plays, the senior high school basketball players, and the college basketball players rated the item of honesty firstty and item of deligence fourthly.

2. For the ethical responsibility topic, the honesty of ages 12, 14, 16, 18, 21 and 24 was rated differently, significant at .05 level. The group of 12 years of age showed average than the group of higher other ages. For the topic of effort, the justice of ages 12, 14 and 16 was rated higher than the group of 24 years of ages. For the topic of discipline, all age levels did not rate significant differences.

3. For the ethical cooperation topic, the junior higher school players showed a significant difference from the senior high school players, at .05 level, with a higher average. However, the other age levels did not show any difference.

4. For the ethical responsibility topic, the honesty, the cooperation, and the justice of the junior high school players were rated differently from the college players, with the average higher, as well. However, the other age levels did not show any difference.

5. The high school and college players did not show any difference in the total ethical qualities.

6. For the responsibility, the honesty, the cooperation and the effort of 1-4 years experiences were different from those of 5-8 years experiences, significant at .05 level, with the higher average from those 1-4 years experiences.

7. The responsibility of those with 5-8 years experiences was significantly different from those of 9-12 years experiences, at .05 level, with the higher average of those 9-12 years experiences. For other qualities, they did not show any difference.

8. For the total ethical qualities, those of 1-4 years experiences did not showed any difference from those of 9-12 years experiences.

คณะกรรมการควบคุมและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาบริษัณานิพนธ์ฉบับนี้แล้ว
เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษาามหาบัณฑิต วิชา เอก
พลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการควบคุม

..... ประธาน

(รศ.พาณิชย์ บิลมาศ)

..... กรรมการ

(ผศ.ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

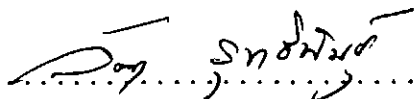
คณะกรรมการสอบ

..... ประธาน

(รศ.พาณิชย์ บิลมาศ)

..... กรรมการ

(ผศ.ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล)

..... กรรมการที่แต่งตั้งเพิ่มเติม

(ผศ.วัฒนา สุทธิพันธุ์)

บัณฑิตวิทยาลัยอนุมัติให้รับบริษัณานิพนธ์ฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษาามหาบัณฑิต วิชาเอกพลศึกษา ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(ดร.ศิริยุภา พูลสุวรรณ)

วันที่ ๕๑ เดือน มกราคม พ.ศ. 2540

ประกาศคุณูปการ

ปริญญาโทฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความช่วยเหลือและให้คำปรึกษาอย่างดียิ่ง จากรองศาสตราจารย์ผาณิต บิลมาศ ประธานกรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท ผู้ช่วยศาสตราจารย์ภาคภูมิ รัตนโรจนากุล กรรมการที่ปรึกษาปริญญาโท ที่ได้กรุณาถ่ายทอดความรู้ คำแนะนำ และข้อคิดเห็นที่มีคุณค่า ตลอดจนแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยรู้สึกซาบซึ้งในความกรุณาที่ได้รับเป็นอย่างยิ่ง จึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์พันธุ์ พงษ์โสภา อาจารย์อรุณ เก้าเอี้ยน ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ และอาจารย์ฤดีนันท์ สมุทรทัย ที่ได้กรุณาให้ข้อคิดเห็นแนะนำในการสร้างแบบสอบถาม ตลอดจนผู้ฝึกสอน และนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเพื่อการวิจัยในครั้งนี้

นอกจากนี้ ผู้วิจัยขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อุดม คิมพา อาจารย์กัญจนานากลาง อาจารย์ปฐม นิภาเกษม และพี่ ๆ ที่เป็นกำลังใจและให้การสนับสนุนจนประสบผลสำเร็จ

คุณประโยชน์ที่พึงมีจากปริญญาโทฉบับนี้ ผู้วิจัยขอบอบแต่ คุณพ่อตา คุณแม่เตียม ดวงประเสริฐ และคณาจารย์ทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอนให้มีความเจริญก้าวหน้าตลอดมา

ช่วงเวลา ดวงประเสริฐ

สารบัญ

บทที่		หน้า
1	บทนำ	1
	คำนำ	1
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	3
	ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	3
	ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	3
	นิยามศัพท์เฉพาะ	4
2	เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย	7
	ความหมายของจริยธรรม	7
	ลักษณะทางจริยธรรมของบุคคล	9
	ทฤษฎีเกี่ยวกับจริยธรรม	10
	จริยธรรมกับกีฬา	16
	การวิจัยที่เกี่ยวข้อง	17
	การวิจัยในประเทศ	17
	การวิจัยในประเทศไทย	20
	สมมุติฐานการศึกษาค้นคว้า	27
3	วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	28
	แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง	28
	ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	28
	เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	28
	วิธีดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล	31
	วิธีจัดกระทำข้อมูล	31

บทที่	หน้า
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า	33
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	33
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	33
5 บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ	50
บทย่อ	50
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	50
วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	50
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล	51
การวิเคราะห์ข้อมูล	51
สรุปผลการศึกษาค้นคว้า	52
อภิปรายผล	54
ข้อเสนอแนะ	56
บรรณานุกรม	57
ภาคผนวก	63
ประวัติย่อของผู้วิจัย	77

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ชั้น แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก	15
2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับความสำคัญเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา	33
3 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ตามช่วงอายุ โดยใช้สถิติที (t - test Independent)	36
4 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัยของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ตามช่วงอายุ โดยใช้สถิติที (t - test Independent)	37
5 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ตามช่วงอายุ โดยใช้สถิติที (t - test Independent)	38
6 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความสามัคคีของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ตามช่วงอายุ โดยใช้สถิติที (t - test Independent)	39
7 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความอดสาหะของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ตามช่วงอายุ โดยใช้สถิติที (t - test Independent)	40

8	แสดง ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความยุติธรรมของ นักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ตามช่วงอายุ โดยใช้สถิติที่ (t - test Independent)	41
9	แสดง ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอล หญิง ตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติที่ (t - test Independent)	42
10	แสดง ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอล หญิง ตามประสบการณ์การเล่นบาสเกตบอล โดยใช้สถิติที่ (t - test Independent)	46

บทที่ 1

บทนำ

คำนำ

ในสภาพสังคมปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงไป ความเจริญก้าวหน้าทางเทคโนโลยีเป็นไปอย่างรวดเร็ว ซึ่งได้ส่งผลกระทบต่อสภาพสังคมและเศรษฐกิจของประเทศเป็นอย่างยิ่ง ความเจริญก้าวหน้าดังกล่าว มีส่วนผลักดันให้ความเป็นอยู่ของคนในสังคมมีวิถีทางในการดำเนินชีวิตเปลี่ยนแปลงไปจากเดิม จากที่เคยมีวิถีชีวิตร่วมกันอย่างสงบสุข มีความเอื้ออาทรช่วยเหลือเกื้อกูลซึ่งกันและกัน เปลี่ยนไปเป็นสภาพสังคมที่มีความเป็นอยู่อย่างค่อนข้างสับสนวุ่นวายซึ่ง เป็นสาเหตุของการเกิดปัญหาต่างๆ ตามมา เช่น ปัญหาทางการเมือง การปกครอง ปัญหาเศรษฐกิจ และสังคม เป็นต้น ดังนั้นสิ่งหนึ่งที่จะเป็นตัวควบคุมสังคมให้เกิดความสงบสุขก็คือ การมีคุณธรรม จริยธรรมของบุคคล เพื่อให้สังคมอยู่ร่วมกันได้อย่างสงบสุข

การกระทำของมนุษย์ทุกอย่างไม่ว่าจะเป็นงานประจำวันอาชีพ รวมทั้งกิจกรรมในชีวิตประจำวัน ต้องอาศัยคุณธรรมและจริยธรรม ซึ่งกิจกรรมอย่างหนึ่งที่จะเป็นการฝึกให้บุคคลมีคุณธรรมและจริยธรรมที่ดีคือ การเล่นกีฬา การเล่นกีฬาก็เป็นกิจกรรมการออกกำลังกายที่ทำให้ประโยชน์และมีคุณค่าต่อบุคคล ดังพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ภูมิพลอดุลยเดช รัชกาลปัจจุบัน ทรงตรัสว่า

การกีฬาเป็นสิ่งจำเป็นแก่ทุกคน เพราะกีฬาช่วยเสริมสร้างสุขภาพทั้งทางกายและจิตใจได้เป็นอย่างดี ผู้ที่เล่นกีฬา ได้ออกกำลังกายให้ร่างกายแข็งแรง คล่องแคล่ว ว่องไว ได้แสดงออกในที่ประชุม ท้าห้องอาจ ไม่กระด้าง เกอเงิน ได้แข่งขันและร่วมมือกับผู้อื่น รู้จักแพ้ รู้จักชนะ หนักแน่น มีความสามัคคี คุณสมบัติต่าง ๆ ที่ได้รับจากการเล่นกีฬานี้จะติดตัวต่อไป แม้เมื่อเติบโตเป็นผู้ใหญ่ในวันข้างหน้าจะเป็นประโยชน์ในการช่วยในการครองชีวิต และประกอบการทำงานอย่างสำคัญ

(องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย. 2526) และนอกจากนี้ วรศักดิ์ เพียรชอบ (2520 : 35) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการเล่นกีฬาว่า "การเล่นกีฬาและการฝึกซ้อมนั้น ผู้เล่น ผู้ฝึกซ้อม หรือผู้แข่งขัน จะได้รับประโยชน์จากกีฬาอย่างมากมาในการที่จะช่วยให้มีการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจอารมณ์ และสังคม กล่าวคือ จะทำให้เป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา มีความรักความสามัคคีกลมเกลียว รักในความยุติธรรม มีความเชื่อมั่นในตนเอง มีความสามารถในการตัดสินใจ แก้ปัญหาเฉพาะหน้าได้อย่างดี มีความเป็นระเบียบวินัย มีความเคารพต่อกฎข้อบังคับ มีความเชื่อฟังและเคารพในสิทธิของผู้อื่น มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ มีความสามารถที่จะเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี มีความอดทนและรู้จักยับยั้งชั่งใจตนเอง นอกจากนี้การเล่นกีฬายังเป็นการฝึกทักษะซึ่งอวัยวะทุกส่วนในร่างกายได้เจริญเติบโต และเป็นการฝึกสมาธิและสามารถทำให้เรียนรู้สภาพจริง

กีฬายังเป็นกิจกรรมประเภทหนึ่งที่จัดระเบียบทางสังคมได้ เพราะกีฬามีองค์ประกอบในทางคุณธรรมและจริยธรรม เช่น ความมีน้ำใจ ความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความสามัคคี ความซื่อสัตย์ เป็นต้น จะเห็นได้ว่ากีฬาสามารถช่วยพัฒนาจริยธรรมและสามารถช่วยปลูกฝังจริยธรรมที่ดีได้ ทั้งนี้กิจกรรมกีฬาเป็นกิจกรรมที่ผู้เล่นจะฝึกหัดจริยธรรมที่พึงประสงค์ได้ในสภาพการณ์ที่เป็นจริง จึงจำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตของบุคคลในทุกลักษณะ

กีฬาสากลตอบอลเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่ได้รับคามนิยมอย่างแพร่หลายในปัจจุบัน จะเห็นได้จากการจัดการแข่งขันกีฬาสากลตอบอลระดับต่าง ๆ อยู่เสมอ เช่น ระดับมัธยมศึกษา ระดับอุดมศึกษา ระดับประชาชนทั่วไป และระดับชาติ กีฬาสากลตอบอลเป็นกีฬาประเภทหนึ่งที่จะต้องมีการกระทบกระทั่งกันบ้าง เนื่องจากเป็นกีฬาที่มีการปะทะกัน จึงจำเป็นต้องมีกฎกติกา มีกรรมการตัดสิน และควบคุมการเล่น ผู้เล่นหรือนักกีฬาต้องมีคุณธรรมและจริยธรรมที่ดี มีการเอาใจใส่ต่อกัน มีความเห็นอกเห็นใจซึ่งกันและกัน มีความสุภาพอ่อนโยน มีความร่วมมือกัน มีความซื่อสัตย์ เคารพสิทธิของผู้อื่น เสียสละส่วนตัวเพื่อส่วนรวม โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักกีฬาสากลตอบอลหญิงที่เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสากลตอบอลนั้นต้องมีร่างกายที่แข็งแรง มีจิตใจที่มุ่งมั่น อดทน และสิ่งที่จะขาดเสียมิได้คือ ต้องมีจิตใจและมีการแสดงออกถึงความมีจริยธรรมที่ดี จึงจะนับได้ว่าเป็นนักกีฬาที่แท้จริง

จากความสัมพันธ์และเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมของ นักกีฬาบาสเกตบอลหญิงในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา ทั้งนี้ เพื่อเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้นักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา มีการพัฒนาจริยธรรมซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการแข่งขันและการดำเนินชีวิตในสังคมที่ดีต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ทำให้ทราบจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา
2. ผลการศึกษาสามารถเป็นแนวทางในการปฏิบัติตนของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา ที่จะนำไปใช้ในการแข่งขันและในการดำเนินชีวิตในสังคม
3. ผลการศึกษาจะเป็นประโยชน์ต่อการวิจัยที่เกี่ยวข้องทางจริยธรรม

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ได้แก่ นักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ที่เป็นตัวแทนของโรงเรียนในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนกรมพลศึกษา ประจำปี 2538

ในรุ่นอายุ 12 ปี 14 ปี 16 ปี 18 ปี รุ่นละ 2 ทีม ซึ่งเป็นทีมที่ชนะเลิศและรองชนะเลิศอันดับหนึ่ง จำนวน 8 ทีม รวมทั้งสิ้น 96 คน และนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับอุดมศึกษาที่เป็นตัวแทนการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 23 ณ สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ ประจำปี 2538 จำนวน 4 ทีม คัดมาจากทีมที่ชนะเลิศและรองชนะเลิศอันดับที่ 1, 2 และ 3 รวมทั้งสิ้น 48 คน ได้มาโดยแบบเจาะจง

2. ตัวแปรที่จะศึกษา

2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่

2.1.1 อายุ

2.1.2 ประสบการณ์การเล่น

2.1.3 ระดับการศึกษา

2.1.3.1 มัธยมศึกษาตอนต้น

2.1.3.2 มัธยมศึกษาตอนปลาย

2.1.3.3 อุดมศึกษา

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. จริยธรรม หมายถึง ความประพฤติปฏิบัติในสิ่งที่ดีงามที่สังคมยอมรับและเกิดความพึงพอใจว่าการประพฤติปฏิบัตินั้นถูกต้อง ดีงาม และเหมาะสม เช่น มีความรับผิดชอบ ความมีระเบียบวินัย ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี ความอดทน และความยุติธรรม ดังรายละเอียดดังนี้

1.1 ความรับผิดชอบ หมายถึง ความมุ่งมั่นตั้งใจที่จะปฏิบัติหน้าที่ที่ได้รับมอบหมาย ด้วยความพากเพียร และละเอียดรอบคอบ ยอมรับผลการกระทำในการปฏิบัติหน้าที่ เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามความมุ่งหมายและพยายามปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่ให้ดียิ่งขึ้น

1.2 ความมีระเบียบวินัย หมายถึง การปฏิบัติหน้าที่ให้ถูกต้องและเหมาะสมกับจรรยาบรรณ กฎระเบียบ ข้อบังคับ กติกา

1.3 ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติปฏิบัติอย่างเหมาะสม และถือความเป็นจริง ประพฤติปฏิบัติอย่างตรงไปตรงมา ทั้งกาย วาจา ใจ ต่อตนเองและผู้อื่น

1.4 ความสามัคคี หมายถึง ความพร้อมเพรียงเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันร่วมมือกันกระทำกิจการให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี และเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัว

1.5 ความอดุสาหะ หมายถึง ความพยายามการฝึก มีความกระตือรือร้น มานะ อดทน

1.6 ความยุติธรรม หมายถึง การปฏิบัติด้วยความเที่ยงตรง สอดคล้องกับความจริงและเหตุผล ไม่มีความลำเอียง

2. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลให้เหตุผลในการเลือกที่จะกระทำหรือเลือกที่จะไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งในสถานการณ์นั้น เหตุผลนี้จะแสดงถึงเหตุจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่าง ๆ ของบุคคล ซึ่งยึดหลักการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ชั้น ตามทฤษฎีของโรลเบอร์กคือ

ขั้นที่ 1 ขั้นหลบหนีการถูกลงโทษ หมายถึง ขั้นที่บุคคลมุ่งที่จะไม่让自己เองถูกลงโทษทางกาย เพราะกลัวความเจ็บปวดที่ได้รับ และยอมทำตามคำสั่งผู้ใหญ่ เพราะเป็นผู้มีอำนาจเหนือตน

ขั้นที่ 2 ขั้นยึดหลักแสวงหารางวัล หมายถึง ขั้นที่บุคคลจะเลือกกระทำพฤติกรรมในสิ่งที่นำความพอใจมาสู่ตนเท่านั้น

ขั้นที่ 3 ขั้นยึดหลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ หมายถึง ขั้นที่บุคคลไม่มีความเป็นตัวของตัวเอง ชอบคล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น โดยเฉพาะเพื่อนหรือผู้มีอำนาจใกล้ชิดกับตน

ขั้นที่ 4 ขั้นยึดหลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม หมายถึง ขั้นที่บุคคลมีความรู้ถึงบทบาทหน้าที่ของตน ในฐานะ เป็นหน่วยหนึ่งในสังคมของตน จึงถือว่าตนมีหน้าที่ที่ทำตามเกณฑ์ต่าง ๆ ที่สังคมของตนกำหนด

ขั้นที่ 5 ขั้นยึดหลักการทำตามค่านิยมอันดี หมายถึง ขั้นที่บุคคลจะเห็นความสำคัญของคนหมู่มาก ไม่ทำตนให้ขัดต่อสิทธิอันพึงมีพึงได้ สามารถควบคุมบังคับใจตนเองได้

ขั้นที่ 6 ขั้นยึดหลักการอุดมคติสากล หมายถึง ขั้นที่บุคคลจะแสดงถึงการมีความรู้สากลนอกเหนือจากเกณฑ์ในสังคมของตน เลือกที่จะกระทำ หรือไม่กระทำพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเพราะคำนึงถึงเหตุผลของการรับผิดชอบ

3. นักกีฬา หมายถึง นักกีฬาสเกตบอลหญิงที่เป็นตัวแทนของโรงเรียนและตัวแทนของมหาวิทยาลัยในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาสเกตบอล

บทที่ 2

เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การศึกษาเหตุผลจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลายและอุดมศึกษานครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ดังมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

1. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย
 - 1.1 ความหมายของจริยธรรม
 - 1.2 ลักษณะทางจริยธรรมของบุคคล
 - 1.3 ทฤษฎีเกี่ยวกับจริยธรรม
 - 1.4 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์
 - 1.5 ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโรคล เบอร์ก
 - 1.6 จริยธรรมกับการกีฬา
2. การวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 2.1 การวิจัยในต่างประเทศ
 - 2.2 การวิจัยในประเทศไทย

ความหมายของจริยธรรม

จริยธรรมมีความหมายกว้างขวางยากแก่การให้คำจำกัดความอย่างกระชับรัด อย่างไรก็ตาม จริยธรรมก็มีลักษณะเป็นสากลอยู่อย่างหนึ่งคือ เป็นหลักที่ควรประพฤติในการอยู่ร่วมกัน เพื่อการอยู่อย่างไม่เป็นทุกข์ (น้อย พงษ์สนิท. 2520 : 92) ซึ่งมีผู้ให้ความหมายของจริยธรรมไว้ต่าง ๆ ดังนี้

ก่อน สวัสดิพิธานย์ (2512 : 98) กล่าวว่า วัฏจักรคือ ประมวลความประพฤติ และความนึกคิดในสิ่งที่ตั้งงามและเหมาะสม

สารัชช บัณฑิต (2522 : 18) ให้ความหมายว่า วัฏจักรคือ แนวทางการประพฤติเพื่ออยู่กันอย่างร่มเย็นในสังคม

หนังสือ หันนาคินทร์ (2520 : 44) กล่าวว่า วัฏจักร หมายถึง ความประพฤติอันพึงปฏิบัติต่อตนเองต่อผู้อื่นและสังคม ทั้งนี้เพื่อก่อให้เกิดความเจริญรุ่งเรืองขึ้นในสังคมและสมาชิกของสังคม การที่จะปฏิบัติให้เป็นไปเช่นนั้นได้ ผู้ปฏิบัติตามหลักวัฏจักร จึงต้องประกอบกันทั้งความรู้สึกร่างกายใจและการปฏิบัติทางกายอันสอดคล้องกับความรู้สึกร่างกายใจ

อานวย ทะพิงค์แก และชยันต์ วรรณะภูติ (2522 : 191 - 192) ให้ความหมายและลักษณะของวัฏจักรว่า วัฏจักรเป็นกลไกอันหนึ่งของสังคมที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของคนในสังคม วัฏจักรในฐานะเป็นกลไกของสังคม จึงทำหน้าที่เป็นบรรทัดฐานของความประพฤติ เป็นสิ่งกำหนดว่าอะไรควรประพฤติปฏิบัติ วัฏจักรในความหมายนี้จึงคล้ายคลึงกับค่านิยมหรือระเบียบข้อบังคับและกฎหมาย แต่แตกต่างกับค่านิยมในส่วนที่ว่าวัฏจักรนั้นเป็นเรื่องของสิ่งที่ควรประพฤติปฏิบัติเพื่อให้เกิดความดีและความถูกต้องในสังคม มีจุดมุ่งหมายปลายทางอยู่ที่ความดีและความสุขในส่วนตัว ส่วนค่านิยมนั้นเป็นเพียงสิ่งที่คนนิยมปฏิบัติ หากผู้มีเงื่อนไขว่าจะต้องเกิดความดีให้แก่สังคมด้วยไม่ วัฏจักรนี้ยังแตกต่างไปจากข้อบังคับหรือกฎหมายที่ว่าระเบียบข้อบังคับและกฎหมายมีข้อห้ามและมีบทลงโทษทางพฤติกรรมสำหรับผู้ฝ่าฝืน แต่วัฏจักรไม่มีข้อห้ามหรือบทลงโทษ ถ้าจะมีก็เป็นบทลงโทษ "ทางใจ" สำหรับผู้ฝ่าฝืนเท่านั้น

๑) ดวงเดือน พันธุมนาวิ (2524 : 2) ให้ความหมายของวัฏจักรว่า หมายถึง ลักษณะทางสังคมหลายลักษณะของมนุษย์และมีขอบเขตรวมถึงพฤติกรรมทางสังคมประเภทต่าง ๆ ด้านลักษณะและพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับวัฏจักร จะมีคุณสมบัติประเภทใดประเภทหนึ่งในสองประเภท คือ เป็นลักษณะที่สังคมต้องการให้มีอยู่ในสมาชิกในสังคมนั้น คือพฤติกรรมที่สังคมชมชอบให้การสนับสนุนและลักษณะที่สังคมไม่ต้องการให้มีอยู่ในสมาชิกในสังคม เป็นการกระทำที่สังคมลงโทษหรือพยายามกำจัด และผู้กระทำพฤติกรรมนั้น ส่วนมากรู้สึกว่าเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องและไม่สมควร ฉะนั้นผู้ที่มีวัฏจักรสูงคือ ผู้ที่มีลักษณะและพฤติกรรมประเภทแรกมาก และประเภทหลังน้อย

โคลเบอร์ก (Kohlberg. 1976 : 6) กล่าวว่า จริยธรรมมีพื้นฐานของ ความยุติธรรม ถือเอาการกระจายสิทธิและหน้าที่อย่างเท่าเทียม โดยมีได้หมายถึงกฎเกณฑ์ที่ บังคับทั่วไป แต่เป็นกฎเกณฑ์ที่มีความเป็นสากลที่คนส่วนใหญ่รับไว้ในทุกสถานการณ์ ไม่มี การขัดแย้งเป็นอุดมคติ ดังนั้นพันธะทางจริยธรรมจึงเป็นการเคารพต่อสิทธิข้อเรียกร้องของ บุคคลอย่างเสมอภาค

จากคำจำกัดความที่กล่าวข้างต้น พอสรุปได้ว่า จริยธรรม หมายถึง ลักษณะหรือ พฤติกรรมของมนุษย์ที่แสดงออกและ เป็นที่ยอมรับของสังคม และมีความพึงพอใจว่าการกระทำ นั้นถูกต้อง

ลักษณะทางจริยธรรมของบุคคล

ดวงเดือน พันธุมนาวิน (2520 : 34 - 55) ได้แบ่งลักษณะทางจริยธรรมของบุคคล ออกเป็น 4 ลักษณะ ดังนี้

1. ความรู้เชิงจริยธรรม หมายถึง การที่มนุษย์มีความรู้ว่าการกระทำต่าง ๆ นั้น ชนิดใดสังคมยอมรับ การกระทำชนิดใดควรดเว้น พฤติกรรมใดมีความเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม ความรู้เชิงจริยธรรมนี้ขึ้นอยู่กับระดับการศึกษา อายุ การพัฒนาทางสติปัญญา ความรู้ต่าง ๆ เกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางสังคมและศาสนา เด็กจะมีการเรียนรู้มาตั้งแต่เกิด โดยเฉพาะช่วงอายุ 2 - 10 ปี จะมีการปลูกฝังมาก

2. ทักษะเชิงจริยธรรม หมายถึง ความรู้สึกว่าตนชอบหรือไม่ชอบเกี่ยวกับลักษณะ หรือพฤติกรรมต่าง ๆ ทักษะเชิงจริยธรรมส่วนมากจะสอดคล้องกับค่านิยมในสังคมนั้น แต่บุคคล บางคนในสถานการณ์ปกติ อาจจะมีทัศนคติแตกต่างไปจากค่านิยมของสังคมก็ได้ ทักษะเชิง จริยธรรมมีความหมายกว้างกว่าความรู้เชิงจริยธรรม เพราะทัศนคติจะรวมถึงความรู้และความ รู้สึกในเรื่องนั้นเข้าด้วยกัน ฉะนั้น ทักษะเชิงจริยธรรมจึงมีคุณสมบัติที่จะใช้หรือทำนาย หรือ คาดการณ์พฤติกรรมเชิงจริยธรรมได้ถูกต้องแม่นยำกว่าการรู้เพียงอย่างเดียว และ ทักษะเชิงจริยธรรมของมนุษย์นี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้เนื่องจากสาเหตุหลายประการ

3. เหตุผลเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่มนุษย์รู้จักในการเลือกกระทำหรือไม่กระทำกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งเมื่อมีเหตุการณ์บังคับ เหตุผลนี้จะแสดงให้ทราบถึงเหตุจูงใจ หรือแรงจูงใจที่อยู่เบื้องหลังการกระทำต่าง ๆ บุคคลที่มีจริยธรรมในระดับต่างกัน อาจมีเบื้องหลังการกระทำที่แตกต่างกัน หรือการกระทำที่เหมือนกัน เพียงเจตและโคลเบอร์ก็ดำเนินเหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคลเป็นเครื่องแสดงถึงพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคลนั้น ๆ นอกจากนี้การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมยังมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการด้านอื่น ๆ โดยเฉพาะการพัฒนาทางสติปัญญาและอารมณ์ โคลเบอร์ก และนักวิจัยอื่น ๆ ยังพบว่า การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของบุคคลยังมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมประเภทต่าง ๆ ของบุคคลด้วย

4. พฤติกรรมเชิงจริยธรรม หมายถึง การที่บุคคลแสดงพฤติกรรมที่สังคมยอมรับหรือไม่แสดงพฤติกรรมที่สังคมไม่ยอมรับ การแสดงพฤติกรรมออกมาทุกครั้งจะยึดกฎเกณฑ์หรือค่านิยมในสังคม พฤติกรรมที่สังคมยอมรับ เช่น การให้ทาน การเสียสละเพื่อส่วนรวม การช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก นอกจากนี้ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมอีกประเภทหนึ่งคือ พฤติกรรมในสถานการณ์ที่เข้ายวนใจหรือยั่วยวให้บุคคลกระทำผิดกฎเกณฑ์หรือค่านิยม เพื่อประโยชน์ส่วนตนบางประการ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมในสถานการณ์เข้ายวนใจหรือยั่วยว เช่น การลักขโมย การโกงสิ่งของ การกล่าวเท็จ เป็นต้น ซึ่งเราอาจจะรวมเรียกว่าพฤติกรรมเกี่ยวกับความซื่อสัตย์ บุคคลที่มีจริยธรรมสูงควรคงไว้ พฤติกรรมเชิงจริยธรรมเป็นสิ่งที่สำคัญมากกว่าด้านอื่น ๆ เพราะส่งผลต่อความผาสุกและความสงบสุขของสังคมโดยตรง

ทฤษฎีเกี่ยวกับจริยธรรม

ทฤษฎีที่เกี่ยวกับต้นกำเนิดและพัฒนาการทางจริยธรรมบุคคลนั้น คงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจฉิม ได้กล่าวแยกไว้ 3 ประเภทดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีอิทธิพลของสังคมต่อการพัฒนาการทางจริยธรรม นักสังคมวิทยาเชื่อว่าสังคมมีส่วนในการทำให้มนุษย์มีลักษณะต่าง ๆ กัน ตามแต่ว่ามนุษย์นั้นจะอยู่ในกลุ่มใดในสังคม และนักทฤษฎีจิตวิเคราะห์ก็สังเกตเห็นความสำคัญของสังคมในการก่อตั้งลักษณะทางจริยธรรมให้แก่สมาชิกในสังคมนั้นโดยที่ทฤษฎีนี้ระบุว่าเด็กเล็ก ๆ จะเรียนรู้ว่าอะไรดีอะไรชั่วจากผู้ที่อยู่ใกล้ชิด

ซึ่งเป็นตัวแทนของสังคมด้วยกระบวนการเทียบเคียง (Identification) เด็กจะใช้วิธีการเลียนแบบจากผู้ที่มีความน่าเชื่อถือและผู้ที่ตนรักจนมากที่สุด เด็กจะยอมรับกฎเกณฑ์ของสังคมมาเป็นหลักปฏิบัติของตนโดยอัตโนมัติ นักทฤษฎีส่วนมากยอมรับว่า จริยธรรมจะถูกปลูกฝังตั้งแต่บุคคลยังอยู่ในวัยทารก และวัยเด็กเล็กเป็นวัยแห่งการเตรียมตัว เพื่อเข้าเป็นสมาชิกในสังคมใหญ่ ในช่วงแรกของชีวิตนี้เด็กจะได้รับการปลูกฝังทางจริยธรรมมากกว่าในช่วงอื่น ๆ ของชีวิต กลุ่มบุคคลที่รับผิดชอบในการปลูกฝังจริยธรรมมาห้เด็กมากที่สุดคือ สมาชิกในครอบครัวของเด็กเอง รองลงมาคือโรงเรียนอนุบาลและประถมศึกษา นอกจากนี้ในปัจจุบันก็ยังมีสื่อมวลชน เช่น โทรทัศน์ วิทยุ หนังสือพิมพ์และวารสารต่าง ๆ

2. ทฤษฎีพัฒนาการลักษณะที่ส่งเสริมจริยธรรม นักทฤษฎีที่เชื่อว่าการพัฒนาทางสติปัญญาและอารมณ์ เป็นรากฐานของการพัฒนาทางจริยธรรมคือ เพียเจท์ (Piaget) และ โคลเบอร์ก (Kohlberg) นักทฤษฎีสองท่านเชื่อว่าจริยธรรมของเด็กจะเจริญขึ้นตามความเจริญของความสามารถทางการรู้ (Cognitive Ability) สติปัญญาและอารมณ์ของเด็ก ในบุคคลปกติที่สติปัญญาไม่เจริญถึงขีดสุด จะมีจริยธรรมในขั้นสูงสุดไม่ได้เช่นกัน โคลเบอร์ก ได้พบความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมกับลักษณะอื่น ๆ ของมนุษย์ ในการศึกษาผลงานของนักวิจัยต่างๆ ที่สำคัญคือความสัมพันธ์ระหว่างจริยธรรมกับระดับสติปัญญาทั่วไป และความสัมพันธ์ของจริยธรรมกับความสามารถที่จะรอผลได้ที่ดีกว่าในอนาคต นอกจากนี้ผู้ที่มีจริยธรรมสูงยังเป็นผู้ที่มีสมาธิ มีความสามารถควบคุมอารมณ์ของตน และมีความภาคภูมิใจในตนเองและสภาพแวดล้อมสูงกว่าผู้ที่มีจริยธรรมต่ำ โคลเบอร์กจึงสรุปว่า ความเป็นผู้ที่มีจริยธรรมสูงเกิดจากความสามารถในการควบคุมตนเองในด้านต่าง ๆ โดยทั่วไปด้วย

3. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม คือทฤษฎีที่อธิบายวิธีการและกระบวนการที่บุคคลได้รับอิทธิพลจากสังคมที่ทาให้เกิดการยอมรับลักษณะทางกฎเกณฑ์ทางสังคมมาเป็นลักษณะของตน ทฤษฎีประเภทนี้ได้นำเอาหลักการเสริมแรง (Principle of Reinforcement) และหลักการเชื่อมโยง (Principle of Association) มาใช้อธิบายปรากฏการณ์ทางสังคม ในการอธิบายต้นกำเนิดและการเปลี่ยนแปลงจริยธรรม ทฤษฎีการเรียนรู้ได้เน้นการเรียนรู้โดยบังเอิญ และการเลียนแบบเป็นสำคัญ ซึ่งทาให้บุคคลมีพฤติกรรมที่แปลกใหม่หรือแตกต่างไปจาก

เดิมมาได้โดยง่าย ุคตฤษฎีนี้ให้ความสำคัญแก่ลักษณะของสถานการณ์ ซึ่งจะ เป็นเรื่องกระตุ้นให้ บุคคลกระทำพฤติกรรมซ้ำ ๆ จนกลายเป็นลักษณะนิสัยของบุคคลนั้นไปในที่สุด สิ่งที่จะกระตุ้นให้ บุคคลกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ ได้คือ การหวังความพอใจและการหลบหลีกความทุกข์ การเลียน แบบลักษณะ และการกระทำของบุคคลอื่น เป็นบ่อเกิดของการยอมรับลักษณะทั้งที่ดีและไม่ดี จากบุคคลได้อย่างง่ายดายและ เกิดได้อย่างกว้างขวางในสถานการณ์ทั่วไป ตั้งแต่เด็กเลียนแบบ บิดา มารดา ผู้เลี้ยงดู เพื่อน วัยรุ่นเลียนแบบคารา เด็กเลียนแบบพ่อแม่ ผู้เลี้ยงดูที่ตนเอง รักใคร่จะพากันให้เด็กเกิดความพอใจเหมือนว่าตนได้อยู่ใกล้ชิด ผู้เลี้ยงดูในขณะนั้น เด็กและวัยรุ่น เลียนแบบเพื่อนในวัยเดียวกัน เพื่อจะจัดความขัดแย้งในใจที่ตนเองมีลักษณะแตกต่างไปจากกลุ่ม การเลียนแบบคนแปลกหน้าเกิดขึ้นน้อยมาก แต่อาจเกิดขึ้นได้ ถ้าสังเกตเห็นว่าตัวแบบมีพฤติกรรม ใดก็ตามแล้วได้รับผลตอบแทนที่น่าพอใจ ผู้สังเกตเห็นก็อยากได้รับความพอใจนั้นด้วย ก็จะยอม เลียนแบบตัวแบบนั้นบ้าง

ทฤษฎีแหล่งกำเนิดของจริยธรรมทั้งสามดังกล่าว มีลักษณะที่ขัดแย้งกันมากนัก แต่เป็น ทฤษฎีที่ช่วยกันสร้างภาพการวิเคราะห์จริยธรรมให้ชัดเจนและสมบูรณ์ยิ่งขึ้น กล่าวคือ ทฤษฎี อิทธิพลของสังคมต่อการพัฒนาการทางจริยธรรมนั้น กล่าวถึง บทบาทของสภาพแวดล้อมทางสังคมของ บุคคลที่มีต่อการบรู้งแต่งลักษณะทางจริยธรรมของบุคคล ทฤษฎีพัฒนาการลักษณะที่ส่งเสริมจริยธรรม ให้ความสำคัญกับพันธุกรรมในการมีส่วนส่งเสริมหรือขัดขวางพัฒนาการทางจริยธรรมของบุคคล แต่ทฤษฎีทั้งสองก็ยัง เน้นความสำคัญของสภาพแวดล้อมของบุคคลเช่นกัน สำหรับทฤษฎีการเรียนรู้ ทางสังคม ช่วยอธิบายขบวนการยอมรับกฎเกณฑ์ทางสังคม เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของลักษณะบุคคล

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจท์

เพียเจท์ (Piaget) นักจิตวิทยาชาวสวิส ได้ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการทางสติปัญญา ของมนุษย์ เป็นผู้ริเริ่มทางความคิด พัฒนาการทางจริยธรรมของมนุษย์นั้นย่อมขึ้นอยู่กับพัฒนาการ ทางสติปัญญาของบุคคลนั้น ๆ เพียเจท์ได้แบ่งขั้นของการพัฒนาจริยธรรมของมนุษย์เป็น 3 ขั้น คือ

1. ขั้นก่อนจริยธรรม พัฒนาการขั้นนี้เริ่มตั้งแต่แรกเกิดจนถึง 2 ขวบ เด็กในขั้นนี้ ยังไม่มีความสามารถในการรับรู้สิ่งแวดลอมอย่างละเอียด แต่มีความอยาก ความต้องการทางกาย

ซึ่งต้องการที่จะได้รับการบำบัดโดยไม่มีคาบนิ่งถึงกาละเทศะใด ๆ ทั้งสิ้น เมื่อเด็กมีความสามารถในการพูด ก็จะเริ่มรับรู้สภาพแวดล้อมและบทบาทของตนเองต่อบุคคลอื่น ๆ

2. **ขั้นยี่ดกลาง** พัฒนาการขึ้นนี้อยู่ช่วงอายุ 2 - 8 ปี เด็กจะมีความเกรงกลัวผู้ใหญ่ และเห็นว่าคำสั่งของผู้ใหญ่คือประกาศิตที่ตนต้องกระทำตาม

3. **ขั้นยี่ดหลักแห่งตน** จะอยู่ช่วงอายุ 8 - 10 ปี เพียงเท่านี้เชื่อว่า เกิดขึ้นจาก พัฒนาการทางสติปัญญาและประสบการณ์ในการมีบทบาทในกลุ่มเพื่อนเด็กด้วยกัน ความเกรงกลัวอำนาจภายนอกจะกลายเป็นหลักภายในจิตใจของเด็ก เกี่ยวกับความยุติธรรม ซึ่งหมายถึง การแลกเปลี่ยนกัน และความเท่าเทียมกันของบุคคลในช่วงอายุ 8 - 10 ปี เด็กที่อยู่ในสภาพสังคมปกติจะบรรลุถึงขั้นที่ 3 แต่อาจมีเด็กบางคนที่พัฒนาช้ากว่านี้ หรือในบางกรณีพัฒนาการคงหยุดชะงักอยู่ในขั้นที่ 2 เนื่องด้วยการบีบบังคับอย่างผิดปกติของผู้เลี้ยงดูหรือสังคม หรืออาจเกิดจากการขาดประสบการณ์ในกลุ่มเพื่อนก็ได้ (ดวงเดือน พันธมนาวิน และเพ็ญแข ประจวบปัจฉิม, 2520 : 40 - 41)

ทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

โคลเบอร์กได้ศึกษาจริยธรรมตามแนวทฤษฎีของเพียเจต์ และพบความจริงว่า มนุษย์มีพัฒนาการทางจริยธรรมหลายขั้นตอน ทฤษฎีของโคลเบอร์กเป็นทฤษฎีที่มีประโยชน์ในการเข้าใจพัฒนาการทางจริยธรรมมาลึกลงซึ่งที่สุคนธ์ปัจจุบัน โคลเบอร์กได้แบ่งจริยธรรมของบุคคลออกเป็น 3 ระดับ แต่ละระดับแบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนดังนี้ คือ

1. **ระดับก่อนอนุเกณฑ์ (Preconventional Level)** ระดับนี้เด็กจะสนองตอบตามเกณฑ์ภายนอก ซึ่งมักเกี่ยวข้องกับทางร่างกาย เช่น การลงโทษ การให้รางวัล หรือเปลี่ยนแปลงความพึงพอใจ เด็กจะดูผลที่ได้รับเป็นเกณฑ์ในการประเมินจริยธรรม ซึ่งอาจสรุปได้ว่า ถ้าตนเองถูกลงโทษแสดงว่าการกระทำของตนเองไม่ดี และตนเองได้รับรางวัลแสดงว่าตนเองทำดี ซึ่งผู้มีอำนาจเหนือกว่าเป็นผู้กำหนดว่าสิ่งใดเลวสิ่งใดดี ส่วนมากเด็กมีอายุ 4 - 10 ปี แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนนี้

ขั้นที่ 1 มุ่งไม่ให้ตนเองถูกลงโทษทางกาย เพราะกลัวความเจ็บปวดที่จะได้รับ และยอมทำตามคำสั่งของผู้ใหญ่ที่มีอำนาจเหนือตน โดยไม่เอาใจใส่ความหมายหรือคุณค่าใด ๆ

ขั้นที่ 2 ยินยอมทำเพื่อให้ได้รางวัล หรือให้ได้รับสิ่งที่พอใจ ตลอดจนแลกเปลี่ยนผลประโยชน์กัน แต่เด็กระดับนี้จะตีความเกี่ยวข้องกับร่างกายเท่านั้น มีอำนาจนิยม ความกตัญญู หรือความยุติธรรม

2. ระดับตามกฎเกณฑ์ (Conventional Level) ระดับนี้คนเราจะยอมรับความมุ่งหวังกฎเกณฑ์ทางครอบครัว กลุ่ม และประเทศชาติว่าเป็นสิ่งที่มีคุณค่า มีความถูกต้อง และจะพยายามปฏิบัติให้เหมาะสมกับบทบาทของตนเองในกลุ่ม ในการกระทำความดีละเว้นความชั่ว บุคคลจะถูกควบคุมโดยกลุ่มสังคม จริยธรรมระดับนี้จะเกิดกับบุคคลอายุ 11 - 16 ปี แบ่งเป็นขั้นต่อเนื่อง 2 ขั้น กับระดับก่อนดังนี้ คือ

ขั้นที่ 3 เกณฑ์เด็กดี บุคคลยังไม่เป็นตัวของตัวเอง คล้อยตามการชักจูงของผู้อื่น เช่น การทำให้อื่นพอใจ การช่วยเหลือผู้อื่น และทำให้อื่นพอใจ ซึ่งก็จะตรงกับความคิดเห็นส่วนใหญ่ หรือยินยอมทำตามเพื่อหลีกเลี่ยงการไม่เห็นด้วยหรือความไม่เห็นชอบจากบุคคลอื่น

ขั้นที่ 4 บุคคลรู้ถึงหน้าที่การไร้ระเบียบ การกระทำตามระเบียบของสังคม พฤติกรรมที่ถูกต้องจะประกอบด้วย การปฏิบัติตามหน้าที่ การแสดงความเคารพต่ออำนาจหน้าที่ ตามกฎเกณฑ์ต่าง ๆ ทางสังคมกำหนด คล้อยตามเพื่อหลีกเลี่ยงการถูกประณามจากสังคม ยินยอมทำตามเพื่อหลีกเลี่ยงการตำหนิจากผู้ที่มีอำนาจตามกฎหมาย

3. ระดับเหนือกฎเกณฑ์ (Postconventional Level) เป็นระดับที่การตัดสินใจขัดแย้งด้านจริยธรรมขึ้นอยู่กับตนเองมากที่สุด การตัดสินใจจริยธรรมจะใช้หลักแห่งเหตุผล กระทำตนให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากล ไม่ขัดกับสิทธิอันพึงได้ของผู้อื่น มีความเชื่อมั่นในตนเอง แยกตัวออกจากอิทธิพลของกลุ่มเมื่อมีเหตุผลโดยไม่คล้อยตามถ้าผู้อื่นไม่มีเหตุผลพอ ระดับนี้เป็นจริยธรรมขั้นสูงสุดจะปรากฏานบุคคลที่เป็นผู้ใหญ่ อายุประมาณ 16 ปี ขึ้นไป แบ่งระดับนี้ได้เป็น 2 ขั้น ต่อเนื่องกับขั้นก่อน ๆ เช่นกัน คือ

ขั้นที่ 5 บุคคลจะทำตามค่านิยมและกฎเกณฑ์ที่ถูกต้องโดยทั่วไปที่เห็นกับคนหมู่มาก ควบคุมตนเองได้ คำนึงถึงคุณค่าทางความคิดเห็นที่สัมพันธ์กับส่วนบุคคลและส่วนรวม เช่น เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญ ประชาธิปไตย จะหาข้อยุติธรรมโดยคำนึงถึงผลทางคุณค่าและความคิดเห็นทางสติปัญญา ที่จะออกมาเป็นกฎหมายที่เป็นประโยชน์ของสังคม

ขั้นที่ 6 ยินยอมทำตามเพื่อหลีกเลี่ยงการตีตนเอง เป็นขั้นการตัดสินใจตามเหตุผลของการรับผิดชอบ สร้างคุณธรรมประจำใจที่นอกเหนือคุณเกณฑ์ทางสังคม จริยธรรมเป็นนามธรรมไม่ใช่คุณเกณฑ์ทางศาสนา แต่เป็นอุดมคติสากลของสังคมส่วนรวม ยอมรับสิทธิเท่าเทียมกันของมนุษย์ที่มีศักดิ์และสิทธิเท่าเทียมกันทุกคน ควรนับถือซึ่งกันและกัน (ดวงเดือน พันธุมนาวิน. 2524 : 29 - 30)

ตาราง 1 เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ขั้น แบ่งออกเป็น 3 ระดับ ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก

ขั้นการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม	ระดับของจริยธรรม
<p>ขั้น 1 หลักการหลบหลีกการถูกลงโทษ (2 - 7 ปี)</p> <p>ขั้น 2 หลักการแสวงหารางวัล (7 - 10 ปี)</p>	<p>1. ระดับก่อนเกณฑ์ (2 - 10 ปี)</p>
<p>ขั้น 3 หลักการทำตามผู้อื่นเห็นชอบ (10 - 13 ปี)</p> <p>ขั้น 4 หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม (13 - 16 ปี)</p>	<p>2. ระดับตามเกณฑ์ (10 - 16 ปี)</p>
<p>ขั้น 5 หลักการทำตามค่านับถือ (16 ปี ขึ้นไป)</p> <p>ขั้น 6 หลักการยึดอุดมคติสากล (ผู้ใหญ่)</p>	<p>3. ระดับเหนือเกณฑ์ (16 ปี ขึ้นไป)</p>

จริยธรรมกับการกีฬา

จริยธรรมกับการกีฬาของกิลลิแกน (Gilligan's Moral Levels) ได้จัดระดับจริยธรรมในการกีฬาไว้ดังนี้

ระดับที่ 1 การนึกถึงแต่ตนเอง (Self - Orientation)

ในระดับแรกของจริยธรรมคือ การนึกถึงตนเอง ยึดความต้องการของตนเองเป็นเกณฑ์ เป็นลักษณะของการเอาตัวรอดและปกป้องตนเอง

จากความเห็นแก่ตัวเป็นความรับผิดชอบจากระดับที่ 1 ไปสู่ระดับที่ 2 เป็นการเชื่อมต่อระหว่างความเห็นแก่ตัวและความรับผิดชอบ เป็นการเข้าใจถึงบทบาทหน้าที่ตนเองและผลกระทบที่อาจจะเกิดต่อบุคคลอื่น เป็นการผสมผสานความเข้าใจถึงความต้องการของตนเองกับความรับผิดชอบต่อหน้าที่ และการนึกถึงผู้อื่น

ระดับที่ 2 ความดีคือการเสียสละ (Goodness as Self - Sacrifice)

ในระดับแรกเป็นเรื่องที่แยกตัวเองออกจากสังคม การนึกถึงเฉพาะตนเอง ในระดับที่ 2 จะเป็นการนึกถึงการจัดปรับมาตรฐานความต้องการของตนเองให้เข้ากับสังคมหรือสิ่งที่สังคมคาดหวัง เช่น ความรู้สึกของผู้หญิงที่จะมีความรัก ความเอาใจใส่ต่อสังคมหรือต่อคนอื่น จริยธรรมระดับที่ 2 นี้เป็นการนึกถึงผู้อื่น และรับรู้ถึงการคาดหวังที่สังคมมีต่อบทบาทหน้าที่ของตัวบุคคลนั้น ๆ เช่น นักกีฬาโอลิมปิก นักกีฬาที่บาดเจ็บยอมเสี่ยงที่จะทนเล่นต่อไป เพราะว่ามีผลต่อการแพ้ชนะของทีม และไม่ต้องการให้ผู้ฝึกสอนเสียใจ

การเชื่อมต่อความดีสู่ความเป็นจริง (Transition From Goodness to Truth)

การเชื่อมต่อดระดับที่ 2 คือการเปลี่ยนจากการนึกถึงแต่ตนเองเป็นการนึกถึงผู้อื่น เพราะถือว่า หากนึกถึงเฉพาะตนเองจะเป็นการเห็นแก่ตัว ต่อมาก็จะเกิดความรู้สึกควรนึกถึงตนเองด้วย ดังนั้นจริยธรรมก็จะเปลี่ยนจากการนึกถึงเฉพาะตนเองหรือเฉพาะคนอื่น มาเป็นการผสมผสานความต้องการของตนเองและความคาดหวังจากผู้อื่น จากความดี เป็นความจริง การตัดสินใจ คนดีมีจริยธรรมด้วยตนเองมากกว่าใช้ผู้อื่นหรือเกณฑ์มาตรฐานอื่นมาตัดสิน

ระดับที่ 3 จริยธรรมคือความไม่รุนแรง (The Morality of Non - violence)

การใช้จริยธรรมเป็นการตัดสินใจพฤติกรรมทางการกีฬา คือ การไม่ใช้ความรุนแรงในการแข่งขัน (สืบสาย บุญวีรบุตร. 2526 : 12)

กีฬากับการพัฒนาจริยธรรม (Sport and Moral Growth)

เป็นเรื่องที่พูดกันมากและพูดกันมานานแล้วว่า การเข้าร่วมกิจกรรมกีฬา ควรจะมีการเสริมสร้างและสอดแทรกความเป็นนักกีฬาและความมีน้ำใจเป็นนักกีฬา เป็นส่วนหนึ่งของการใช้กีฬาสร้างคนให้เป็นคน (Sports Build Character)

การวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยในประเทศ

โคลเบอร์ก (Kohlberg. 1964 : บทคัดย่อ) ได้ประมาณผลการวิจัยเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับพัฒนาการทางจริยธรรมนั้น ได้มีผู้พบว่าความรู้และความเชื่อเกี่ยวกับกฎเกณฑ์ทางจริยธรรมขั้นรากฐานของสังคมนั้น เด็กจะทราบอย่างครบถ้วน ตั้งแต่อายุยังน้อย มีผู้พบตั้งแต่ ค.ศ.1981 ว่าเด็กชาวอังกฤษมีความรู้ทางจริยธรรม ตั้งแต่เข้าเรียนชั้นเกรดหนึ่ง ส่วนการศึกษาความรู้เชิงจริยธรรมของบุคคลที่มีอายุมากกว่านี้ ก็มีได้ช่วยให้เข้าใจในด้านนี้มากขึ้น แม้ว่าความรู้เชิงจริยธรรมจะมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมอยู่บ้างก็ตาม

ฮอร์รอด (กิตติพงษ์ อยู่พิทักษ์. 2533 : 19 ; อ้างอิงมาจาก Horrok. 1977 : 20 - 21) ได้ทำการศึกษาวิจัยเพื่อส่งเสริมความมีน้ำใจนักกีฬา และการมีเหตุผลเชิงจริยธรรมระหว่างที่เรียนและแข่งขันกีฬาในโรงเรียน โดยอาศัยแนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาเหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ชั้น ของโคลเบอร์ก (Kohlberg) เป็นพื้นฐาน ได้ทำการศึกษาดังนี้

1. กำหนดสถานที่เป็นปฎิบัติในการเล่นกีฬาหรือเล่นเกมต่าง ๆ แล้วให้เด็กอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน

2. การให้คะแนนลักษณะที่แสดงออกของความมีน้ำใจนักกีฬา ในระหว่างที่มีการแข่งขันกีฬานี้ของตนเอง ถ้าได้คะแนนต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ จะให้มีการแก้ตัวใหม่จนกว่าจะได้คะแนนตามเกณฑ์ จึงจะไปทำการแข่งขันกับทีมอื่นได้ พร้อมทั้งให้สมาชิกทีมวิพากษ์

วิจารณ์จุดอ่อนของวิธีนี้เพื่อแก้ไขข้อบกพร่อง ผลปรากฏว่า ทำให้การแข่งขันภายในโรงเรียน
ดำเนินไปด้วยดี ปราศจากการขัดแย้งและผู้เล่นมีความสามารถในการมีน้ำใจนักกีฬามากขึ้น

สมิธ (Smith. 1978 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินค่าความมีน้ำใจ
นักกีฬาของผู้เป็นนักกีฬา และผู้ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬานักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและ
ตอนปลาย ใ้คยใช้ระบบทดสอบของ ฮาสกินส์ (Haskins Actice Choice) เก็บรวบรวม
ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม คือ กลุ่มที่ 1 นักกีฬาชาย จำนวน 120 คน กลุ่มที่ 2 ผู้ชายที่
ไม่ได้เป็นนักกีฬา จำนวน 120 คน กลุ่มที่ 3 นักกีฬาหญิง จำนวน 120 คน และกลุ่มที่ 4 ผู้หญิง
ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา จำนวน 120 คน ผลการศึกษาพบว่า

1. หญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าชาย
2. ผู้ที่เป็นนักกีฬาและผู้ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬามีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน
3. นักกีฬาหญิงมีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่านักกีฬาชาย
4. ผู้หญิงที่ไม่ได้เป็นนักกีฬามีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาสูงกว่าผู้ชายที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา
5. ประสบการณ์ในการแข่งขันกีฬา ไม่มีผลต่อการพัฒนาความมีน้ำใจนักกีฬานักกีฬา

แต่ละเพศ

คิง (King. 1991 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลระดับมัธยมศึกษา
ในฐานะเป็นผู้ถ่ายทอดพฤติกรรมทางจริยธรรม จุดประสงค์ของการศึกษาคั้งนี้ เนื้อหา
ความสัมพันธ์ของระดับความรู้ด้านเหตุผลเชิงจริยธรรมของผู้ฝึกสอนกับพฤติกรรมที่เกิดขึ้นกับ
นักกีฬาที่เกิดจากบทบาทและความสัมพันธ์ของผู้ฝึกสอนกับนักกีฬา ตัวแปรที่จะศึกษาได้แก่ เพศ
ระยะเวลาที่ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ฝึกสอน สถิติการแข่งขัน และเพศของทีมนักกีฬา (ทีมชาย-หญิง)
กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ฝึกสอนกีฬาฟุตบอลจากโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 135 คน ในกลุ่มที่ 3
และ 4 ของรัฐนิวยอร์ก เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบทดสอบ เรส ดีไฟนิง อีสซูส์ เทส (Rest's
Defining Issues Test (DIT)), โคชชิ่ง แทคติก พอร์ ซ็อกเกอร์ เซอร์เวย์ (Coaching
Tactic for Soccer Survey (CTS)) เมื่อนำคะแนนมาตรฐานที่ได้จากคะแนนทดสอบ
ดีไอที (DIT) มาเปรียบเทียบกับความรับผิดชอบของผู้ฝึกสอน พบว่าผู้ฝึกสอนมีความแตกต่าง
จากบุคคลอื่น ๆ คือ ปฏิบัติตามความรู้เหตุผลเชิงจริยธรรมขั้นสูงได้ในระดับต่ำ และปฏิบัติตาม

ความรู้เหตุผลเชิงจริยธรรมในด้านระดับสูงกว่าบุคคลอื่น ๆ ใช้การวิเคราะห์แบบมานอวา (MANOVA) ปรากฏว่ากลุ่มผู้ฝึกสอนที่อยู่ระดับต่ำ มีความแตกต่างจากกลุ่มที่อยู่ในระดับกลางและกลุ่มที่อยู่ในระดับสูงอย่างสิ้นเชิง (ในเรื่องของปฏิบัติการรุนแรงที่เกิดขึ้นเฉพาะของนักกีฬาฟุตบอล) กลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในระดับต่ำ พบว่านักกีฬาฟุตบอลมีการแสดงควหาบคาย มีการต่อสู้ท้าวร้าย ร่างกายซึ่งกันและกัน หรือแกล้งทำเป็นบาดเจ็บ บรเวอร์ (Brower, 1993 : บทคัดย่อ) ำค้ทำการวิจัยเรื่องรูปแบบการใช้อุเหตุผลทางจริยธรรมของนักกีฬาที่ได้รับการคัดเลือกกระดับวิทยาลัย กลุ่มตัวอย่างเป็นนักกีฬาที่ได้รับการคัดเลือกกระดับวิทยาลัย จำนวน 141 คน และใช้รูปแบบทดสอบวัด เรส ดีฟายนิง อีสซูส์ เทส (Rest's Defining Issues Test (DIT)) คะแนนรวมที่ได้จากการจัดในกลุ่มต่าง ๆ เป็นส่วนหนึ่งในการนำมาพิจารณาทางจริยธรรมจากคะแนนรวม การศึกษาที่่ถูกออกแบบมาเพื่อหาความแตกต่างของคะแนนระหว่างกลุ่มย่อยของกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยนักกีฬาบาสเกตบอล ชาย-หญิง นักว้ยน้ำชาย-หญิง และผู้ที่มาชนักกีฬาจากมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ (ระดับ 1) และมหาวิทยาลัยขนาดเล็ก (ระดับ 3) และประเภทของกีฬา การศึกษาเ้เป็นการเปรียบเทียบการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของกลุ่มต่างๆ ตามตัวแปรของเพศ ผู้มีส่วนร่วมในการแข่งขัน ขนาดของมหาวิทยาลัย (ระดับ 1 หรือระดับ 3) การศึกษาตามค่าของพารามิเตอร์ของนักกีฬาและประเภทของกีฬาบาสเกตบอล ซึ่งเป็นตัวแทนกีฬาประเภททีม และกีฬาว่ายน้ำซึ่งเป็นตัวแทนกีฬาประเภทบุคคล การศึกษาพบว่าการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬากับผู้ไม่ได้เป็นนักกีฬา พบว่าความแตกต่างระหว่างเพศของนักกีฬาไม่มีผลต่อการศึกษาคั้งนี้ ส่วนนักกีฬาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยระดับกลาง มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมสูงกว่านักกีฬาที่อยู่ในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่ ส่วนการเปรียบเทียบของกลุ่มนักกีฬาว่ายน้ำตามขนาดของสถาบันพบว่าไม่มีความแตกต่างและพบว่านักกีฬาบาสเกตบอลมีคะแนนต่ำกว่านักกีฬาว่ายน้ำ ทั้งในระดับมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่และขนาดเล็ก งานวิจัยนี้ยังคงสนับสนุนในเรื่องการตัดสินใจทางจริยธรรมของเพศชายและเพศหญิง มีความคล้ายคลึงกัน การศึกษาเ้มีความแตกต่างของนักกีฬาประเภททีมและนักกีฬาประเภทบุคคลในมหาวิทยาลัยขนาดใหญ่และขนาดเล็ก

สโตน และ เบลเลอร์ (Stoll and Beller. 1993 : 24 - 28) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของการใช้วิธีสอนระยะยาว (Longitudinal Teaching Methodology) และบรรยากาศชั้นเรียนที่มีต่อการพัฒนาความรู้และพฤติกรรมทางจริยธรรม งานวิจัยนี้ได้นำเสนอในการประชุมของสมาพันธ์สุขภาพ พลศึกษาและสันตนาการ และการเดินรา (วอชิงตัน ดี ซี 24-28 มีนาคม 1993) ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นว่าการศึกษาด้านจริยธรรมเป็นสิ่งที่สำคัญที่สุด ในโรงเรียน นักเรียนสามารถเรียนรู้ค่านิยมที่ดีได้อย่างรวดเร็วจากโรงเรียน จากงานวิจัยจำนวนมาก ผู้วิจัยพบว่าการแข่งขันกีฬาเน้นการเอาชนะ ทำให้นักเรียนมีจริยธรรมลดลง ความมีน้ำใจนักกีฬาลดลง ผู้วิจัยเชื่อว่าการจัดวิธีการเรียนการสอนและบรรยากาศชั้นเรียนจะสามารถช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาทางด้านจริยธรรมขึ้นได้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ทำการวิจัยโดยใช้ระเบียบวิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยจัดการเรียนการสอนโดยเฉพาะให้ โดยวิธีการสอนมีพื้นฐานจากทฤษฎีของเพียร์เจ (Piaget) และ โคเบอร์ก (Kohlberg) ผลการวิจัยพบว่า เมื่อทำการสอนผ่านไป 3 ปี นักเรียนมีความกลัวลดลง มีความเห็นใจผู้อื่นเพิ่มขึ้น พฤติกรรมของนักเรียนดีขึ้น ผลการเรียนดีขึ้น ผลการวิจัยนี้สามารถสรุปได้ว่า ผลการจัดวิธีการสอนและการจัดบรรยากาศชั้นเรียน มีความจำเป็นที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถพัฒนาความรู้และจริยธรรมได้

การวิจัยในประเทศไทย

สุเชษฐ์ ม่าเหรัมย์ (2519 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องอิทธิพลของการเป็นแบบอย่างต่อการพัฒนาจริยธรรมของเยาวชน ผลการศึกษาพบว่า ผู้ที่มีความวิตกกังวลสูง และผู้ที่ทำได้ดีในตัวแบบ เป็นผู้ที่มีพฤติกรรมการโกงมากที่สุด ส่วนระดับจริยธรรมของบุคคลแต่เพียงอย่างเดียวไม่สามารถใช้ทำนายพฤติกรรมการโกงของบุคคลได้อย่างแม่นยำ แต่ก็ยังมีความสำคัญมากเพราะเป็นเครื่องชี้บอกว่า ถ้ามีตัวแบบที่ดีแล้ว ผู้ที่จะรับรู้และเลียนแบบมากที่สุด คือผู้ที่มีระดับจริยธรรมสูง ส่วนผู้ที่มีระดับจริยธรรมต่ำนั้นมีการเลียนแบบน้อยกว่า และจะเลียนแบบผู้กระทำความผิดเมื่อตัวแบบนั้นมีลักษณะจูงใจให้น่าเลียนแบบมากเป็นพิเศษเท่านั้น

มารุต คัทระอม (2524 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องระดับการทำให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา พบว่า นักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา ป.ศ.สูง ปีที่ 1 มีพัฒนาการ

ทางจริยธรรมต่ำกว่านักศึกษา ค.บ. ปีที่ 2 นักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลาเพศชายและเพศหญิง มีพัฒนาการทางจริยธรรมไม่แตกต่างกัน และระดับจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลามีความสัมพันธ์ทางลบกับลักษณะมุ่งอนาคต

สุเทพ ชูสีมา (2526 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของนักศึกษาครูพลศึกษา และบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับคุณธรรมที่เกิดจากการกีฬาโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณภาพที่เกิดจากการกีฬา และแนวทางการปลูกฝังคุณธรรม โดยใช้การกีฬาเป็นสื่อโดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือนักการศึกษา ครูพลศึกษา และบุคคลทั่ว ๆ ไปในเขตกรุงเทพมหานคร จำนวน 690 คน ผลการวิจัยพบว่านักศึกษา และบุคคลทั่วไปมีความคิดเห็นว่าการกีฬาเป็นสื่อที่ช่วยส่งเสริม และปลูกฝังคุณธรรมให้แก่บุคคลได้ เช่น ประเภทสร้างความเจริญให้แก่ตนเอง ได้แก่ การส่งเสริมให้บุคคลรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีความเชื่อมั่นในตนเอง จิตใจร่าเริง มีความอดทน ตัดสินใจฉับไว มีความพยายาม มีวินัยในตนเอง ประเภทส่งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างบุคคลได้แก่ ความร่วมมือในหมู่คณะ รักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ การปรับตัวให้เข้ากับผู้อื่น ยอมรับความสามารถของผู้อื่น ประเภทส่งเสริมชาติบ้านเมืองได้แก่ การกีฬาที่ก่อให้เกิดพลังความสามัคคีในชาติ ส่งเสริมบุคคลที่มีความเสียสละเพื่อชื่อเสียงของชาติ ให้บุคคลรู้คุณค่าในศิลปวัฒนธรรมอันดีของชาติ ส่วนความคิดเห็นของครูพลศึกษาแตกต่างจากความคิดเห็นของนักศึกษา และบุคคลทั่วไป เนื่องจากครูพลศึกษาใกล้ชิดกับการกีฬามากกว่าบุคคลอื่น ๆ แนวทางการปลูกฝังจริยธรรมโดยใช้กีฬาเป็นสื่อพบว่า ควรใช้กีฬาเป็นสื่อในการปลูกฝังจริยธรรมอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ชั้นอนุบาลถึงชั้นอุดมศึกษา

สมเชื้อ วงศ์บาลามานนท์ (2526 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาค่านิยมจริยธรรมของอาจารย์และนักศึกษานิสิตในสถาบันการศึกษาครู ที่ตั้งอยู่ในเขตซึ่งประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวไทยมุสลิม ผลการศึกษาพบว่า

1. อาจารย์เลือกค่านิยมจริยธรรมทั้ง 16 ประเภทไม่แตกต่างกัน โดยได้เลือกค่านิยมด้านความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับแรก ความเมตตากรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และขยันหมั่นเพียรนำหน้าในการทำงานเป็นอันดับ 2 และ 3 ตามลำดับ และอันดับสุดท้ายพบว่าอาจารย์เลือกมุ่งอิสรภาพเสรีภาพแห่งตนละสังขม เลือกการเก็บออมและประหยัดเป็นอันดับรองสุดท้าย

2. อาจารย์ชายและอาจารย์หญิง ต่างก็เลือกค่านิยมจริยธรรมไม่แตกต่างกัน เมื่อแยกศึกษาสถานศึกษาที่ปฏิบัติการอยู่ที่พบว่า อาจารย์แต่ละแห่งเลือกค่านิยมจริยธรรมแตกต่างกันเพียงเล็กน้อยไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ นอกจากอาจารย์ที่มีอายุการทำงานต่างกัน เท่านั้นที่เลือกค่านิยมทางจริยธรรมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักศึกษาเลือกค่านิยมจริยธรรมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณาจากคะแนนเฉลี่ย ปรากฏว่าความสำคัญที่นักศึกษาจัดไว้สูงสุดคือ ความซื่อสัตย์สุจริต รองลงมาก็เป็นด้าน ความเมตตากรุณาเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ และความกตัญญูตเวที เป็นอันดับที่ 3 ส่วนอันดับสุดท้ายที่นักศึกษาเลือกคือ ยึดมั่นในศาสนาของศาสนา และการปฏิบัติตามระเบียบและแบบแผนของ สังคมเป็นรองอันดับสุดท้าย

4. ผลการเปรียบเทียบนักศึกษาตามเพศ สถานศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ปรากฏว่าแต่ละกลุ่มต่างก็เลือกค่านิยมในด้านไม่แตกต่างกัน

5. อาจารย์และนักศึกษามื่อนามาศึกษารวมกันพบว่าเลือกค่านิยมใกล้เคียงกันมาก โดยเลือกค่านิยมด้านความซื่อสัตย์สุจริตเป็นอันดับแรก ความเมตตากรุณาเป็นอันดับที่ 2 และความขยันหมั่นเพียรหน้าที่การงานเป็นอันดับที่ 3 ส่วนอันดับสุดท้ายและรองสุดท้ายนั้น เลือกด้านอิสรภาพเสรีภาพแห่งตนและสังคม และยึดหลักความยุติธรรมตามวิถีประชาธิปไตย

6. ผลการศึกษาโดยจำแนกตามตัวแปรต้น ปรากฏดังนี้

6.1 อาจารย์และนักศึกษเลือกจัดอันดับค่านิยมจริยธรรมแต่ละด้านแตกต่างกัน อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6.2 อาจารย์และนักศึกษเมื่อจำแนกศึกษาตามเพศชายและเพศหญิง ต่างก็เลือกค่านิยมทางจริยธรรมในด้านไม่แตกต่างกัน

6.3 อาจารย์และนักศึกษที่นับถือศาสนาต่างกันนั้น เลือกค่านิยมจริยธรรมแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ เมื่อดูคะแนนเฉลี่ยในด้านพบว่า อันดับที่ 1 นั้น กลุ่มที่นับถือศาสนาพุทธเลือกเป็นอันดับสุดท้าย ส่วนค่านิยมด้านอื่นไม่แตกต่างกันมากนัก

6.4 เมื่อศึกษาเปรียบเทียบกลุ่มตัวอย่างที่บิดา และมารดา ประกอบอาชีพ ต่างกันคือ รับราชการ ค้าขาย เกษตรกรรม และอาชีพประเภทอื่น ๆ ก็พบว่าแต่ละกลุ่มเลือก ค่านิยมแต่ละด้านแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

6.5 อาจารย์และนักศึกษามีภูมิลำเนาเดิมอยู่ในเขตเทศบาล และนอกเขตเทศบาลเลือกค่านิยมไม่แตกต่างกัน

พงษ์พันธ์ สุนทรสิต (2528 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเกณฑ์ปกติทางพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาในภาคใต้ โดยใช้แบบสอบถามเหตุผลเชิงจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมอยู่ในระดับขั้นการทำงานตามค่านิยมสังคม (ขั้นที่ 5) พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมสูงกว่านักศึกษาชาย โดยเฉพาะด้านกามสังวร พฤติกรรมจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมของนักศึกษาชั้นปีที่ 2 สูงกว่าชั้นปีที่ 1 และพฤติกรรมทั้ง 4 แห่งในภาคใต้แตกต่างกัน คะแนนเฉลี่ยของพฤติกรรมทางจริยธรรมของนักศึกษาในแต่ละวิทยาลัยเรียงลำดับจากสูงไปต่ำดังนี้ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร จังหวัดตรัง จังหวัดกระบี่ และจังหวัดยะลา และพบว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพร จังหวัดตรัง จังหวัดกระบี่ มีระดับจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมทุกด้าน และเบญจธรรมรวมสูงกว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา วิทยาลัยพลศึกษาชุมพรมีระดับจริยธรรมตามหลักเบญจธรรมรวมสูงกว่าวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่ อย่างมีนัยสำคัญ ส่วนวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชุมพรกับจังหวัดตรังและวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดกระบี่กับจังหวัดตรังนั้นไม่แตกต่างกัน

กนกวลี เอ่งฉ้วน (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา ผลการศึกษาพบว่า ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อมีค่าอยู่ระหว่าง 2.8536 - 11.6835 ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบคำนวณโดยวิธีสูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา มีค่าเท่ากับ .7895 ซึ่งเป็นค่าความเชื่อมั่นที่เชื่อถือได้ ค่าความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างของแบบทดสอบหาโดยวิธีเทคนิคกลุ่มที่รู้จักอยู่แล้ว พบว่าแบบทดสอบมีความเที่ยงตรงเชิงโครงสร้างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

โพธิ์ทอง จิตอ่อนน้อม (2529 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมทางจริยธรรมของครูพลศึกษาในทัศนะของผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษาและนักเรียนในเขตการศึกษา 7 พบว่าครูพลศึกษามีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามที่เป็นจริง ด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความมีเหตุผล ความกตัญญูกตเวที ความเป็นผู้รักษาระเบียบวินัย ความเสียสละ ความสามัคคี ความมัธยัสถ์ ความยุติธรรม ความอดสาหัส และความเมตตากรุณา สูงกว่าระดับปานกลาง

ครูพลศึกษากับกลุ่มครูวิทยาศาสตร์และครูสังคมมีพฤติกรรมทางจริยธรรมตามที่เป็นจริงแตกต่างกัน 8 ด้าน คือ ด้านความรับผิดชอบ ความมีเหตุผล ความกตัญญูตเวที ความเป็นผู้รักษาระเบียบวินัย ความเสียสละ ความมีธรรมาภิบาล ความอดทนและความเมตตา กรุณา ส่วนที่ไม่แตกต่างกันมี 3 ด้าน คือ ด้านความซื่อสัตย์ ความสามัคคี และความยุติธรรม และพบว่า พฤติกรรมทางจริยธรรมของครูพลศึกษาด้านความรับผิดชอบ ความมีเหตุผล และความเป็นผู้รักษาระเบียบวินัย น้อยกว่าครูวิทยาศาสตร์และยังมีพฤติกรรมทางจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความมีเหตุผล ความกตัญญูตเวที ความเป็นผู้รักษาระเบียบวินัยและความอดทนน้อยกว่าครูสังคมศึกษา

เอก เกิดเต็มภูมิ และคนอื่น ๆ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษา ระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทองและศึกษาเปรียบเทียบระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาระหว่างนักศึกษาชั้นปีที่ 1 กับนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ของวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง ปีการศึกษา 2529 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยนี้ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบง่ายจากนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง จำนวน 120 คน เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 1 จำนวน 60 คน และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 จำนวน 60 คน หลังทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยหาค่า ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษาชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 2 มีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง มีระดับการให้เหตุผลเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับจริยธรรมเหนือคุณงาม

วินัย ณรงค์ฤทธิ์ (2530 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องเหตุผลเชิงจริยธรรมและทัศนคติของนักเรียนต่ออาชีพต่าง ๆ ผลการศึกษาพบว่า

1. นักเรียนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมในระดับก่อนคุณงาม ระดับตามคุณงาม มีทัศนคติเชิงนิมานต่ออาชีพรับราชการ อาชีพรับจ้าง และอาชีพอิสระ ส่วนนักเรียนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมระดับเหนือคุณงาม มีทัศนคติเชิงนิมานมากต่ออาชีพรับราชการ และทัศนคติเชิงนิมานต่ออาชีพรับจ้างกับอาชีพอิสระ

2. นักเรียนที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมระดับก่อนกฎเกณฑ์ ระดับทำตามกฎเกณฑ์ และระดับเหนือกฎเกณฑ์ มีทัศนคติต่อแต่ละอาชีพไม่แตกต่างกัน

3. นักเรียนชายกับนักเรียนหญิงที่มีเหตุผลเชิงจริยธรรมระดับเดียวกัน มีทัศนคติต่ออาชีพรับจ้างแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และมีทัศนคติต่ออาชีพรับราชการกับทัศนคติต่ออาชีพอิสระไม่แตกต่างกัน

จงรัก เจี้ยวแก้ว (2531 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิมในโครงการกีฬาเพื่อบูรณาการทางสังคม ในจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่าลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับเยาวชนไทยมุสลิมก่อนการฝึกอบรมตามโครงการฯ อยู่ในเกณฑ์ปานกลาง และหลังการฝึกอบรมเพิ่มสูงขึ้น ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับเยาวชนไทยมุสลิมก่อนการฝึกและหลังการฝึกไม่แตกต่างกัน ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยพุทธกับเยาวชนไทยมุสลิมก่อนการเข้ารับการฝึกอบรมกับหลังการฝึกอบรมตามโครงการฯแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กิตติพงษ์ อยู่พงษ์พิทักษ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา พบว่านักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับสูง และถ้าแยกตามระดับชั้นปีของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 และนักศึกษาชั้นปีที่ 2 มีบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬาอยู่ในระดับสูง

คณีย์ จารุประสิทธิ์ (2533 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาทัศนคติเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความเสียสละและด้านความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาในกลุ่มวิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้ ได้แก่ วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดยะลา จังหวัดชุมพร จังหวัดกระบี่ และจังหวัดตรัง พบว่านักศึกษาชายมีทัศนคติเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาหญิงอยู่ในระดับสูง ถ้าแยกเป็นชั้นปีนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 อยู่ในระดับสูง ชั้นปีที่ 2 อยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีทัศนคติเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับสูง นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีทัศนคติเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง นักศึกษาที่เป็นนักกีฬามีทัศนคติเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักศึกษาที่ไม่เป็นนักกีฬามีทัศนคติเชิงจริยธรรมอยู่ในระดับสูง นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิงมีทัศนคติเชิงจริยธรรม

ว่แตกต่างกัน นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและต่ำมีทัศนคติเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน และนักศึกษาที่เป็นนักกีฬาและไม่เป็นนักกีฬา มีทัศนคติเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน และยังพบว่า ทัศนคติเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ด้านความมีระเบียบวินัย ด้านความเสียสละและด้าน ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่มีความสัมพันธ์กัน ยกเว้นด้านความเสียสละ และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์กันในทางลบ

ชาอุทัย อินทรประวัติ (2535 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความคิดเห็น เกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา ผลการศึกษาพบว่า

1. นิสิตระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 และชั้นปีที่ 4 มีความเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝัง จริยธรรมแบบสมัยใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง
2. นิสิตระดับปริญญาโทมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง
3. นิสิตที่มีภูมิลำเนาทั้งในเขตเทศบาล และเขตสุขาภิบาลกับเขตชนบท มีความ คิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง
4. นิสิตทั้งชายและหญิงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง
5. นิสิตที่มีภูมิลำเนาหลังการเลี้ยงดูทั้งแบบสมัยใหม่ และแบบอนุรักษนิยม มีความคิดเห็น เกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่ อยู่ในระดับปานกลาง
6. นิสิตชายและนิสิตหญิงมีความคิดเห็น เกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมแบบสมัยใหม่ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญอยู่ที่ระดับ .05
7. เมื่อเปรียบเทียบตามตัวแปร ระดับการศึกษา ปรากฏว่านิสิตชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 4 ระดับปริญญาโท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมไม่แตกต่างกัน
8. นิสิตที่อยู่ในเขตเทศบาลและเขตสุขาภิบาลกับเขตชนบท มีความคิดเห็น เกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมไม่แตกต่างกัน
9. นิสิตที่มีภูมิลำเนาหลังการเลี้ยงดูแบบอนุรักษนิยมและแบบสมัยใหม่ มีความคิดเห็น เกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมไม่แตกต่างกัน

จะเห็นว่าจริยธรรมเป็นเรื่องสำคัญและจำเป็นมากสำหรับมนุษย์ เพราะจริยธรรมจะ
 ช่วยในการพัฒนาคนให้เป็นคนโดยสมบูรณ์ แนวทางที่จะพัฒนาทางจริยธรรมนั้นจะต้องร่วมมือกัน
 หลายฝ่าย และประสานสัมพันธ์กันอย่างดีทั้งระบบ และกลไกอื่น ๆ ในชุมชน สังคม และประเทศ
 จะต้องเอื้ออำนวยที่จะพัฒนาทางจริยธรรมของบุคคล โดยใช้กีฬาเป็นสื่อก็จะเป็นวิธีการที่สำคัญ
 อย่างหนึ่งในการพัฒนาทางจริยธรรม

สมมุติฐานการศึกษาค้นคว้า

เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงแตกต่างกัน (ตามอายุ ประสบการณ์
 การเล่น ระดับการศึกษา)

วิธิตำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาวิจัยเรื่อง เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษา
ตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา มีขั้นตอนและวิธีการดำเนินการวิจัยพอสรุปได้ดังนี้

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่เป็นตัวแทนของโรงเรียนในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนกรมพลศึกษา ประจำปี 2538
ในรุ่นอายุ 12 ปี 14 ปี 16 ปี 18 ปี รุ่นละ 2 ทีม ซึ่งเป็นทีมที่ชนะเลิศและรองชนะเลิศอันดับ
หนึ่ง จำนวน 8 ทีม รวมทั้งสิ้น 96 คน และนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับอุดมศึกษาที่เป็นตัวแทน
ในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 23 ณ สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้
ประจำปี 2538 จำนวน 4 ทีม คัดมาจากทีมที่ชนะเลิศและรองชนะเลิศอันดับที่ 1, 2 และ 3
รวมทั้งสิ้น 48 คน ได้มาโดยแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเหตุผลเชิงจริยธรรม
ซึ่งมีลักษณะแบบเทคนิคการฉายออก (Projective Techniques) โดยมีคำถามเป็นสถานการณ์
เร่งเร้าที่มีความหมายแก่ผู้ตอบ ซึ่งจะสะท้อนความคิดเห็นของผู้ตอบออกมา (ประชุมสุข
อาชวอรุ่ง และคนอื่น ๆ. 2519 : 384) ในแต่ละคำถามจะมีคำตอบ 1 ตัวเลือก แต่ละ

ตัวเลือกจะแสดงถึงระดับจริยธรรมชั้นต่าง ๆ ตามทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์ก ตั้งแต่ชั้นที่ 1 ถึงชั้นที่ 6

การแปลงลักษณะด้านคุณภาพของจริยธรรมให้เป็นระดับคะแนนเพื่อหาค่าเฉลี่ย ดังต่อไปนี้

- ตัวเลือกชั้นที่ 1 เทียบได้กับ 1 คะแนน
- ตัวเลือกชั้นที่ 2 เทียบได้กับ 2 คะแนน
- ตัวเลือกชั้นที่ 3 เทียบได้กับ 3 คะแนน
- ตัวเลือกชั้นที่ 4 เทียบได้กับ 4 คะแนน
- ตัวเลือกชั้นที่ 5 เทียบได้กับ 5 คะแนน
- ตัวเลือกชั้นที่ 6 เทียบได้กับ 6 คะแนน

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

1. ศึกษาทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์และโคลเบอร์ก พร้อมกับปรึกษาผู้เชี่ยวชาญด้านจริยธรรม เพื่อหาเกณฑ์การจัดจริยธรรม ปรากฏว่าทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของโคลเบอร์กเหมาะสมกับบุคคลอายุระหว่าง 11 - 25 ปี โดยใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ชั้น เป็นเกณฑ์เพื่อศึกษาระดับจริยธรรมดังนี้

- ชั้นที่ 1 ใช้หลักการหลบหลีกการลงโทษ
- ชั้นที่ 2 ใช้หลักการแสวงหารางวัล
- ชั้นที่ 3 ใช้หลักการกระทำสิ่งที่คนอื่นเห็นว่าดี
- ชั้นที่ 4 ใช้หลักการทำตามหน้าที่ทางสังคม
- ชั้นที่ 5 ใช้หลักการทำตามค่านิยมสัมฤทธิ์ สามารถบังคับใจตนเองได้
- ชั้นที่ 6 ใช้หลักการยึดอุดมการณ์สากลเหนือกฎเกณฑ์ทางสังคมยึดหยุ่นได้

(ดวงเดือน พันธุมนาวิน และเพ็ญแข ประจักษ์ปัจฉิม. 2520. : 40)

2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม ศึกษาเอกสารการประชุมทางจริยธรรม หลักศาสนา และปรัชญาผู้เกี่ยวข้อง เพื่อหาหลักในการพิจารณาจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา

3. ผู้วิจัยรวบรวมข้อมูลและข้อคิดเห็นต่าง ๆ สรุปเป็นขอบเขตการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรม ดังนี้

3.1 ความรับผิดชอบ

3.2 ความมีระเบียบวินัย

3.3 ความซื่อสัตย์

3.4 ความสามัคคี

3.5 ความอดสาหัส

3.6 ความยุติธรรม

4. นำขอบเขตการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมในข้อ 3 มาสร้างแบบสอบถามโดยสร้างคำถามเป็นสถานการณ์เร่งเร้าที่มีความหมายแก่ผู้ตอบ พร้อมทั้งจัดคำตอบไว้ 6 ตัวเลือกตามเหตุผลทางจริยธรรม 6 ชั้น ของโรลเบอร์ก แล้วนำไปให้ผู้เกี่ยวข้องทางจริยธรรม จิตวิทยา และผู้เกี่ยวข้องทางกีฬาบาสเกตบอล พร้อมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบแก้ไข แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข

5. นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปหาคูณาภพ ดังนี้

5.1 หาคความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยผู้เกี่ยวข้อง 5 ท่าน ดังนี้

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พงษ์พันธ์ พงษ์โรสภา อาจารย์ประจำภาควิชาจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

2. อาจารย์อรุณ แก้วเอี่ยม อาจารย์ประจำภาควิชาสังคมศึกษา คณะสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์สมรรถชัย น้อยศิริ อาจารย์ประจำภาควิชาพลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

4. ผู้ช่วยศาสตราจารย์วัฒนา สุทธิพันธุ์ อาจารย์ประจำภาควิชา
พลศึกษา คณะพลศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร

5. อาจารย์ฤดีรัตน์ สมุทรทัย นักวิชาการการศึกษา กลุ่มงานวิจัย
ผลการศึกษาดตามหลักสูตร กองวิชาการ สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ

5.2 หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยวิธีของครอนบาค (Cronbach)
โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่ศึกษาในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
มัธยมศึกษาตอนปลายและอุดมศึกษา ที่มีความสามารถใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน
แล้วนำมาวิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
(α - Coefficient)

ไม่ได้ระบุในทางต้นฉบับ
จ.ระยอง

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ขอหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร ไปยัง
ผู้ฝึกสอนของนักกีฬาที่เป็นตัวแทนในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬากรมพลศึกษา ประจำปี 2538
และนักกีฬาที่เป็นตัวแทนเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 22 ประจำปี 2537 เพื่อขอ
ความร่วมมือในการกรอแบบสอบถามจากนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง จำนวน 144 คน 12 ทีม
2. เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
3. ผู้วิจัยทำหนังสือขออนุญาตไปยังผู้ฝึกสอนนักกีฬา และนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่เป็น
ตัวแทนของโรงเรียนและมหาวิทยาลัย

วิธีจัดกระทำข้อมูล

1. หาความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
(α - Coefficient)
2. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของสถานการณ์ต่าง ๆ
ในแต่ละด้านทางจริยธรรม

3. ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมของแต่ละคู่ของตัวแปรอายุ ประสบการณ์ในการเล่น ระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ (t - test Independent)
4. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลศึกษาค้นคว้า

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

- \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
- S.D. แทน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- t แทน ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา
- A แทน อายุของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

(1)
ตาราง 2 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับความสำคัญของเหตุผลเชิง
จริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และ
อุดมศึกษา

ลำดับของ เหตุผลเชิงจริยธรรม ทั้ง 6 ด้าน	ระดับการศึกษา		
	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	อุดมศึกษา
	\bar{X} S.D.	\bar{X} S.D.	\bar{X} S.D.
1. ความซื่อสัตย์	24.93 4.08	23.64 3.77	22.77 3.26

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับของ เหตุผลเชิงจริยธรรม ทั้ง 6 ด้าน	ระดับการศึกษา		
	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	อุดมศึกษา
	\bar{X} S.D.	\bar{X} S.D.	\bar{X} S.D.
2. ความรับผิดชอบ	20.02 2.89		
ความยุติธรรม		19.75 2.17	18.70 2.76
3. ความยุติธรรม	19.68 2.55		
ความรับผิดชอบ		19.08 2.87	18.33 3.38
ความมีระเบียบวินัย		19.08 2.87	18.33 3.38
4. ความอดทน	17.72 1.98		
ความมีระเบียบวินัย			
ความสามัคคี		13.91 2.59	13.18 2.72

ตาราง 2 (ต่อ)

ลำดับของ เหตุผลเชิงจริยธรรม ทั้ง 6 ด้าน	ระดับการศึกษา		
	มัธยมศึกษาตอนต้น	มัธยมศึกษาตอนปลาย	อุดมศึกษา
	\bar{X} S.D.	\bar{X} S.D.	\bar{X} S.D.
6. ความสามัคคี	14.93 2.07		

จากตาราง 2 แสดงว่านักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับอุดมศึกษา มีระดับความสำคัญของการมีเหตุผลเชิงจริยธรรมเหมือนกันทุกด้าน ส่วนนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีระดับความสำคัญของการมีเหตุผลเชิงจริยธรรมเหมือนกับระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอุดมศึกษา โดยให้ความสำคัญเป็นลำดับแรกคือ เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ และลำดับสี่คือ ด้านความอดสาหัส

นรธภัทร ใจใส
นรธภัทร ใจใส
ใจใส

(2) -- (7)

ตาราง 3 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักกีฬา
 บาสเกตบอลหญิง ตามช่วงอายุ โดยใช้สถิติ (t - test Independent)

\bar{X}	S.D.	เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ						
		A	12	14	16	18	21	24
21.08	2.17	12	-	2.76*	2.45*	2.77*	3.69*	3.25*
18.95	3.11	14	-	-	0.36	-0.06	0.57	0.71
18.58	4.56	16	-	-	-	-0.38	0.07	0.19
19.00	3.01	18	-	-	-	-	0.56	0.69
18.50	3.24	21	-	-	-	-	-	0.15
18.35	3.57	24	-	-	-	-	-	-

$$\alpha^* = .05, t = 2.021$$

จากตาราง 3 แสดงว่าเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักกีฬา
 บาสเกตบอลหญิง ในช่วงอายุ 12 ปี กับช่วงอายุอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
 ระดับ .05 และช่วงอายุอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 4 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัยของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ตามช่วงอายุ โดยใช้สถิติที (t - test Independent)

\bar{X}	S.D.	เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัย						
		A	12	14	16	18	21	24
17.41	2.28	12	-	-0.26	-0.75	-0.81	-1.77	0.92
17.58	2.25	14	-	-	-0.22	-0.56	-1.52	-0.67
17.95	2.90	16	-	-	-	-	-0.85	-0.11
17.95	2.33	18	-	-	-	-	-0.97	-0.13
18.62	2.53	21	-	-	-	-	-	0.80
18.04	2.52	24	-	-	-	-	-	-

$$\alpha = .05, t = 2.021$$

จากตาราง 4 แสดงว่าเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัยของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงทุกช่วงอายุไม่แตกต่างกัน

ตาราง 5 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ตามช่วงอายุ โดยใช้สถิติ (t - test Independent)

\bar{X}	S.D.	เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์							
		A	12	14	16	18	21	24	
26.83	1.43	12	-	3.67*	3.15*	4.78*	4.64*	6.65*	
23.04	4.91	14	-	-	-1.07	0.10	-0.09	0.57	
24.37	3.60	16	-	-	-	1.68	1.21	2.00	
22.91	3.79	18	-	-	-	-	-0.24	0.55	
23.16	3.41	21	-	-	-	-	-	0.85	
22.37	3.05	24	-	-	-	-	-	-	

$$\alpha^* = .05, t = 2.021$$

จากตาราง 5 แสดงว่าเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ในช่วงอายุ 12 ปี กับช่วงอายุอื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และช่วงอายุอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 6 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความสามัคคีของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ตามช่วงอายุ โดยใช้สถิติ (t - test Independent)

\bar{X}	S.D.	เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความสามัคคี						
		A	12	14	16	18	21	24
15.91	1.25	12	-	3.76*	3.68*	3.19*	5.05*	3.91*
13.95	2.26	14	-	-	0.35	0.37	1.48	0.90
13.70	2.69	16	-	-	-	-0.56	1.05	0.51
14.12	2.47	18	-	-	-	-	1.67	1.09
12.88	2.74	21	-	-	-	-	-	0.51
13.39	2.82	24	-	-	-	-	-	-

$$\alpha^* = .05, t = 2.021$$

จากตาราง 6 แสดงว่าเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความสามัคคีของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ในช่วงอายุ 12 ปี กับช่วงอายุอื่น ๆ ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในช่วงอายุอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 7 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความอดสาหัสของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ตามช่วงอายุ โดยวิธีสถิติ (t - test Independent)

\bar{X}	S.D.	เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความอดสาหัส						
		A	12	14	16	18	21	24
17.00	1.75	12	-	-0.26*	-1.40	-1.50	-1.33	-1.38
18.45	1.93	14	-	-	1.69	-1.66	0.96	1.00
17.45	2.23	16	-	-	-	-0.65	-0.55	-0.56
17.87	2.31	18	-	-	-	-	0.05	0.05
17.83	2.59	21	-	-	-	-	-	0
17.83	2.59	24	-	-	-	-	-	-

$$\alpha^* = .05, t = 2.021$$

จากตาราง 7 แสดงว่าเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความอดสาหัสของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ในช่วงอายุ 12 ปี กับ 14 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในช่วงอายุอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 8 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความยุติธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ตามช่วงอายุ โดยวิธีสถิติ (t - test Independent)

\bar{X}	S.D.	เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความยุติธรรม						
		A	12	14	16	18	21	24
19.62	1.67	12	-	-0.40	0.55	-0.18	1.19	2.60*
19.87	2.57	14	-	-	-0.11	0.62	1.33	5.43*
19.95	2.45	16	-	-	-	0.75	1.42	2.65*
19.41	2.61	18	-	-	-	-	0.92	1.69
18.37	4.90	21	-	-	-	-	-	0.07
18.29	2.00	24	-	-	-	-	-	-

* $\alpha = .05$, $t = 2.021$

จากตาราง 8 แสดงว่าเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความยุติธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลในช่วงอายุ 24 ปี กับช่วงอายุ 12, 14, 16 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในช่วงอายุอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

3)
 ตาราง 9 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง
 ตามระดับการศึกษา โดยใช้สถิติ (t - test Independent)

	ระดับการศึกษา					
	มัธยมศึกษา ตอนต้น \bar{X} S.D.	t	มัธยมศึกษา ตอนต้น \bar{X} S.D.	t	มัธยมศึกษา ตอนปลาย \bar{X} S.D.	t
เหตุผลเชิง จริยธรรมทั้ง 6 ด้าน	กับ มัธยมศึกษา ตอนปลาย \bar{X} S.D.		กับ อุดมศึกษา \bar{X} S.D.		กับ อุดมศึกษา \bar{X} S.D.	
1. ความรับผิดชอบ	20.02 2.89	1.68	20.02 2.89	2.68*	19.08 2.87	1.19
	19.08 2.87		18.33 3.38		18.33 3.38	
2. ความมีระเบียบ วินัย	17.50 2.28	0.97	17.50 2.28	1.85	19.08 2.87	-0.78
	19.08 2.87		18.33 3.38		18.33 3.38	

ตาราง 9 (ต่อ)

	ระดับการศึกษา					
	มัธยมศึกษา ตอนต้น \bar{X} S.D. กับ มัธยมศึกษา ตอนปลาย \bar{X} S.D.	t	มัธยมศึกษา ตอนต้น \bar{X} S.D. กับ อุดมศึกษา \bar{X} S.D.	t	มัธยมศึกษา ตอนปลาย \bar{X} S.D. กับ อุดมศึกษา \bar{X} S.D.	t
เหตุผลเชิง จริยธรรมทั้ง 6 ด้าน						
3. ความซื่อสัตย์	24.93 4.08 23.64 3.77	1.63	24.93 4.08 22.77 3.26	2.91*	23.64 3.77 22.77 3.26	1.22
4. ความสามัคคี	14.93 2.07 13.91 2.59	2.26*	14.93 2.07 13.18 2.72	3.72*	13.91 2.59 13.18 2.72	1.40

ตาราง 9 (ต่อ)

	ระดับการศึกษา					
	มัธยมศึกษา ตอนต้น \bar{X} S.D. กับ มัธยมศึกษา ตอนปลาย \bar{X} S.D.	t	มัธยมศึกษา ตอนต้น \bar{X} S.D. กับ อุดมศึกษา \bar{X} S.D.	t	มัธยมศึกษา ตอนปลาย \bar{X} S.D. กับ อุดมศึกษา \bar{X} S.D.	t
เหตุผลเชิง จริยธรรมทั้ง 6 ด้าน						
5. ความอดสาหัส	17.72 1.98 17.66 2.28	0.14	17.72 1.98 17.75 3.09	-0.05	17.66 2.28 17.75 3.09	-0.16
6. ความยุติธรรม	19.68 2.55 19.75 2.17	0.15	19.68 2.55 18.70 2.76	2.18*	19.75 2.55 18.70 2.76	1.88

 $\alpha^* = .05, t = 1.980$

จากตาราง 9 แสดงว่าเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความสามัคคีของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระหว่างระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และในด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี และความยุติธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระหว่างระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับอุดมศึกษา และในด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เหตุผลเชิงจริยธรรมทุกด้านของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระหว่างระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับระดับอุดมศึกษา ไม่แตกต่างกัน

ตาราง 10 แสดงความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง
ตามประสบการณ์การเล่นบาสเกตบอล ุคยาใช้สถิติ (t - test Independent)

	ประสบการณ์การเล่นบาสเกตบอล					
	1 - 4 ปี \bar{X} S.D. กับ 5 - 8 ปี \bar{X} S.D.	t	1 - 4 ปี \bar{X} S.D. กับ 9 - 12 ปี \bar{X} S.D.	t	5 - 8 ปี \bar{X} S.D. กับ 9 - 12 ปี \bar{X} S.D.	t
เหตุผลเชิง จริยธรรมทั้ง 6 ด้าน						
1. ความรับผิดชอบ	19.59 3.02 18.29 3.27	2.40*	19.59 3.02 20.16 2.07	-0.85	18.29 3.27 20.16 2.07	-2.56*
2. ความมีระเบียบ วินัย	17.77 2.89 17.29 3.36	1	17.77 2.89 18.25 2.04	-0.72	17.29 3.36 18.25 2.04	-1.31

ตาราง 10 (ต่อ)

เหตุผลเชิง จริยธรรมทั้ง 6 ด้าน	ประสบการณ์การเล่นบาสเกตบอล					
	1 - 4 ปี		1 - 4 ปี		5 - 8 ปี	
	\bar{X}		\bar{X}		\bar{X}	
	S.D.		S.D.		S.D.	
กับ	t	กับ	t	กับ	t	
5 - 8 ปี		9 - 11 ปี		9 - 12 ปี		
\bar{X}		\bar{X}		\bar{X}		
S.D.		S.D.		S.D.		
3. ความซื่อสัตย์	24.55		24.55		22.49	
	4.01		4.01		3.50	
		3.21*		0.84		-0.67
	22.49		23.41		23.41	
	3.50		4.44		4.44	
4. ความสามัคคี	14.49		14.49		13.39	
	2.37		2.37		2.74	
		2.56*		-0.70		0.78
	13.36		13.91		13.91	
	2.74		2.43		2.43	

ตาราง 10 (ต่อ)

เหตุผลเชิง จริยธรรมทั้ง 6 ด้าน	ประสบการณ์การเล่นมาสเทคบอล					
	1 - 4 ปี \bar{X} S.D. กับ 5 - 8 ปี \bar{X} S.D.	t	1 - 4 ปี \bar{X} S.D. กับ 9 - 12 ปี \bar{X} S.D.	t	5 - 8 ปี \bar{X} S.D. กับ 9 - 12 ปี \bar{X} S.D.	t
5. ความอดุทน	17.80 2.27	0.32	17.80 2.27	-0.46	17.56 2.19	-0.75
	17.56 2.19		18.16 2.60		18.16 2.60	
6. ความยุติธรรม	19.97 2.35	3.61*	19.97 2.35	0.17	18.45 2.52	-1.66
	18.45 2.52		19.83 2.67		19.83 2.67	

$$\alpha^* = .05, t = 2.021$$

จากตาราง 10 แสดงว่าเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี และความยุติธรรม ของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงตามประสบการณ์ในการเล่น บาสเกตบอล ระหว่างระยะเวลา 1 - 4 ปี กับระยะเวลา 5 - 8 ปี แตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใคยนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นบาสเกตบอลระยะเวลา 1 - 4 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นบาสเกตบอลระยะเวลา 5 - 8 ปี และในด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงตามประสบการณ์ในการเล่นบาสเกตบอลระหว่างระยะเวลา 5 - 8 ปี กับระยะเวลา 9 - 12 ปี แตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ใคยนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นบาสเกตบอลระยะ เวลา 9 - 12 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นบาสเกตบอลระยะเวลา 5 - 8 ปี และในด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

เหตุผลเชิงจริยธรรมทุกด้านของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ตามประสบการณ์ในการเล่น บาสเกตบอล ระหว่างระยะเวลา 1 - 4 ปี กับระยะเวลา 9 - 12 ปี ไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

บทย่อ สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บทย่อ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อทราบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา
2. เพื่อเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

แหล่งข้อมูลและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักกีฬาบาสเกตบอลหญิงที่เป็นตัวแทนของโรงเรียนในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬานักเรียนกรมพลศึกษา ประจำปี 2538 ในรุ่นอายุ 12 ปี 14 ปี 16 ปี และ 18 ปี รุ่นละ 2 ทีม ซึ่งเป็นทีมที่ชนะเลิศและรองชนะเลิศอันดับที่หนึ่ง จำนวน 8 ทีม รวมทั้งสิ้น 96 คน และนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับอุดมศึกษาที่เป็นตัวแทนในการเข้าร่วมการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 23 ณ สถาบันเทคโนโลยีการเกษตรแม่โจ้ ประจำปี 2538 จำนวน 4 ทีม คัดมาจากทีมชนะเลิศและรองชนะเลิศอันดับที่ 1, 2 และ 3 รวมทั้งสิ้น 48 คน ได้มาโดยแบบเจาะจง

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ศึกษาทฤษฎีพัฒนาการทางจริยธรรมของเพียเจต์ และโคลเบอร์ก พร้อมกับปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาเกณฑ์การจัดจริยธรรม
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับจริยธรรม ศึกษาเอกสารการประชุมทางจริยธรรม หลักศาสนา และปรึกษาผู้เชี่ยวชาญ เพื่อหาหลักในการพิจารณาจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา
3. สร้างแบบสอบถามโดยสร้างคำถามเป็นสถานการณ์เร่งเร้าที่มีความหมายแก่ผู้ตอบ พร้อมทั้งจัดคำตอบไว้ 6 ตัวเลือก ตามเหตุผลเชิงจริยธรรม 6 ชั้น ของโคลเบอร์ก แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางจริยธรรม จิตวิทยา และผู้เชี่ยวชาญทางกีฬาบาสเกตบอล พร้อมทั้งอาจารย์ที่ปรึกษา ตรวจสอบแก้ไข แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข
4. นำแบบสอบถามไปหาคูणाพดังนี้
 - 4.1 หาคความเที่ยงตรงเชิงประจักษ์ (Face Validity) โดยผู้เชี่ยวชาญ
 - 4.2 วิเคราะห์ความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient) ได้เท่ากับ 0.95

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาคความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α - Coefficient)
2. หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของเหตุผลเชิงจริยธรรมในแต่ละด้าน
3. ทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยของเหตุผลเชิงจริยธรรมแต่ละคู่ของตัวแปร อายุ ประสบการณ์ในการเล่น ระดับการศึกษา โดยใช้สถิติที (t - test Independent)
4. ทดสอบนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

สรุปผลการศึกษาค้นคว้า

1. ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลำดับความสำคัญของเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มัธยมศึกษาตอนปลาย และอุดมศึกษา

นักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับอุดมศึกษา มีระดับความสำคัญของการมีเหตุผลเชิงจริยธรรมเหมือนกันทุกด้าน ส่วนนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีระดับความสำคัญของการมีเหตุผลเชิงจริยธรรมเหมือนกับระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับอุดมศึกษา โดยให้ความสำคัญเป็นอันดับแรกคือเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความซื่อสัตย์ และลำดับสี่คือ ด้านความอดทน

2. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงตามช่วงอายุ 12, 14, 16, 18, 21 และ 24 ปี มีความแตกต่างกัน 3 ด้านคือ

2.1 ด้านความรับผิดชอบ

2.2 ด้านความซื่อสัตย์

2.3 ด้านความสามัคคี

3. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความมีระเบียบวินัยของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงทุกช่วงอายุไม่แตกต่างกัน

4. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความอดทนของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงในช่วงอายุ 12 ปี กับช่วงอายุ 14 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และช่วงอายุอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

5. เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความยุติธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงในช่วงอายุ 24 ปี กับช่วงอายุ 12, 14 และ 16 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และในช่วงอายุอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

6. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ตามระดับการศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย และระดับอุดมศึกษา ผลการศึกษามีดังนี้

6.1 เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความสามัคคีของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงระหว่างระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับมัธยมศึกษาตอนปลายและในด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

6.2 เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี และความยุติธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระหว่างระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับระดับอุดมศึกษา แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยระดับมัธยมศึกษาตอนต้นมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าระดับอุดมศึกษา และในด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

6.3 เหตุผลเชิงจริยธรรมทุกด้านของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ระหว่างระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับระดับอุดมศึกษา ไม่แตกต่างกัน

7. การเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ตามประสบการณ์ในการเล่นบาสเกตบอล ระยะเวลา 1 - 4 ปี, 5 - 8 ปี และ 9 - 12 ปี ผลการศึกษามีดังนี้

7.1 เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี และความยุติธรรม ของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงตามประสบการณ์ในการเล่นบาสเกตบอลระหว่างระยะเวลา 1 - 4 ปี กับระยะเวลา 5 - 8 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นบาสเกตบอล ระยะเวลา 1 - 4 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นระยะเวลา 5 - 8 ปี และในด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

7.2 เหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ตามประสบการณ์ในการเล่นบาสเกตบอลระหว่างระยะเวลา 5 - 8 ปี กับ 9 - 12 ปี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นบาสเกตบอลระยะเวลา 9 - 12 ปี มีค่าเฉลี่ยสูงกว่านักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นบาสเกตบอลระยะเวลา 5 - 8 ปี และในด้านอื่น ๆ ไม่แตกต่างกัน

7.3 เหตุผลเชิงจริยธรรมทุกด้านของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงตามประสบการณ์ในการเล่นบาสเกตบอลระหว่างระยะเวลา 1 - 4 ปี กับระยะเวลา 9 - 12 ปี ไม่แตกต่างกัน

อภิปรายผล

การเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง มีดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงโดยจำแนกตามช่วงอายุ พบว่า นักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ในช่วงอายุ 12 ปี กับนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงในช่วงอายุ 12, 14, 16, 18, 21 และ 24 ปี มีคุณลักษณะทางจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี ความยุติธรรม มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ บัญชร แก้วสอง (2522 : 92) ได้ศึกษา นักเรียนอายุ 13-18 ปี ในกรุงเทพมหานครและศรีสะเกษ จำนวน 300 คน พบว่า เด็กนักเรียนวัยรุ่นมีระดับพัฒนาการทางจริยธรรมสูงขึ้นตามอายุ และนอกจากนี้ยังสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ทิพวรรณ สุขนิรันดร์ (2535 : 134) พบว่า นักเรียนที่มีอายุแตกต่างกันก็มีการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 รวมไปถึงผลการวิจัยของโคลเบอร์ก (Kohlberg. 1964 : บทคัดย่อ) พบว่า การใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมมีความสัมพันธ์กับระดับอายุ ส่วนเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิง ด้านความมีระเบียบวินัย ความอดสาหะไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ ดวงเดือน พันธมนาวิน และ เพ็ญแข ประจวบจวนิก (2520 : 178) ได้ศึกษาเด็กอายุ 11-13 ปี, 15-17 ปี และ 19-21 ปี พบว่าจะแนแนเฉลี่ยของจริยธรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งตรงกับผลการวิจัยของ วิรัช จาบทนอม (2520 : 57) ได้ศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของเด็กอายุ 13 ปี และ 15 ปี พบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

2. การเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงโดยจำแนกตามระดับการศึกษา พบว่า ระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับระดับอุดมศึกษา มีเหตุผลเชิงจริยธรรมด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี และความยุติธรรม แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ วิวัฒน์ อัสวาณิชย์ (2523 : 53 - 56) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างวินัยตนเองกับความซื่อสัตย์ของเด็กไทย พบว่า เด็กที่มีระดับชั้นเรียนที่แตกต่างกัน มีความซื่อสัตย์ที่แตกต่างกัน จากผลการวิจัยที่ออกมา นั้น เหตุผลเชิง

จริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงแตกต่างกันหลายด้าน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนักกีฬามีช่วงอายุและระดับการศึกษาที่ห่างกันมาก สำหรับเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นกับมัธยมศึกษาตอนปลายและระดับมัธยมศึกษาตอนปลายกับระดับอุดมศึกษา มีเหตุผลเชิงจริยธรรมทุกด้านไม่แตกต่างกัน ยกเว้นในด้านความสามัคคี ทั้งนี้อาจเป็นเพราะระดับอายุและระดับการศึกษาใกล้เคียงกัน จึงมีพัฒนาการทางจริยธรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ เอก เกิดเต็มภูมิ (2529 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่องการศึกษาระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาอ่างทอง พบว่านักศึกษาระดับปีที่ 1 และปีที่ 2 มีระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน และสมิธ (Smith, 1978 : 4028 - A) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการประเมินค่าความมีน้ำใจนักกีฬาของผู้ที่เป็นนักกีฬาและผู้ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬา ในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าผู้ที่เป็นนักกีฬาและไม่ได้เป็นนักกีฬามีระดับความมีน้ำใจนักกีฬาไม่แตกต่างกัน และ ชาอูซัย อินทรประวัติ (2535 : 60) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมของนิสิตคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์วิโรฒ สงขลา พบว่า นิสิตชั้นปีที่ 1 ชั้นปีที่ 4 และระดับปริญญาโท มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภัทรา เอื้อวงศ์ (2525 : 57 - 62) ได้ศึกษาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาที่มีระดับชั้นที่แตกต่างกันมีการพัฒนาการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมไม่แตกต่างกัน ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงในระดับการศึกษาไม่แตกต่างกัน

3. ผลการเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาบาสเกตบอลหญิงโดยจำแนกตามประสบการณ์ในการเล่นบาสเกตบอล พบว่านักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นระยะเวลา 1-4 ปี กับ 5-8 ปี มีเหตุผลเชิงจริยธรรม ด้านความรับผิดชอบ ความซื่อสัตย์ ความสามัคคี และความยุติธรรมแตกต่างกัน ยกเว้นในด้านความมีระเบียบ และความอดทนที่ไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สมิธ (Smith, 1978 : 4028 - A) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินค่าความมีน้ำใจนักกีฬาของผู้ที่เป็นนักกีฬาและผู้ที่ไม่ได้เป็นนักกีฬาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย พบว่าประสบการณ์ในการเล่นกีฬามีผลต่อการพัฒนา

ความมีน้ำใจนักกีฬาในแต่ละเพศ แต่การศึกษาวิจัยดังกล่าวจะไปสอดคล้องกับนักกีฬาที่มีประสบการณ์ในการเล่นระยะเวลา 1-4 ปี กับ 9-12 ปี และ 5-8 ปี กับ 9-12 ปี

ข้อเสนอแนะ

1. ควรศึกษาเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาประเภทอื่น ๆ
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาสเกตบอลระหว่างนักกีฬาสเกตบอลชายกับนักกีฬาสเกตบอลหญิง
3. ควรสร้างเกณฑ์ปกติเหตุผลเชิงจริยธรรมของนักกีฬาสเกตบอลในแต่ละเพศและระดับการศึกษา

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กิตติพงษ์ อนุพิทักษ์. บุคลิกภาพความมีน้ำใจของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษา. ปรินฤพานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัครสาเนา.
- กนกวลี เองฉ้วน. การสร้างแบบทดสอบวัดบุคลิกภาพความมีน้ำใจนักกีฬา. ปรินฤพานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2529. อัครสาเนา.
- ก่อ สวัสดิพานิชย์. "จริยธรรมในสังคมไทย," รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมปัจจุบัน คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : สำนักนายกรัฐมนตรี, 2512.
- จงรักษ์ เขี้ยวแก้ว. ลักษณะความมีน้ำใจนักกีฬาของเยาวชนไทยมุสลิมในโครงการกีฬา เพื่อบูรณาการทางสังคมในจังหวัดชายแดนภาคใต้. ปรินฤพานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531. อัครสาเนา.
- ชาญชัย อินทรประวัติ. การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับการปลูกฝังจริยธรรมของนิสิต คณะศึกษาศาสตร์. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา, 2535.
- คณีย์ จารุประสิทธิ์. การศึกษาทัศนคติเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิชาเอกพลศึกษาในกลุ่ม วิทยาลัยพลศึกษาภาคใต้. ปรินฤพานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2533. อัครสาเนา.
- ดวงเดือน พันธุนาวิน และเพ็ญฯ ประจวบปัจฉิม. จริยธรรมของเยาวชนไทย. กรุงเทพฯ : สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2520. อัครสาเนา.
- ดวงเดือน พันธุนาวิน. การพัฒนาจริยธรรม. สถาบันวิจัยพฤติกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัย ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัครสาเนา.
- จิตวิทยาจริยธรรมและจิตวิทยาภาษา. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช, 2524.

- ทิพวรรณ ลิ้มสุขนิรันดร์. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการทำให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักเรียน.
 ปริชญานีพันธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2535. อัดสำเนา.
- น้อย พงษ์สนิท. จริยศาสตร์ ปรัชญาว่าด้วยจริยธรรม. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์สวนปรุง,
 2520.
- บัญชา แก้วส่อง. การเปรียบเทียบพัฒนาการทางจริยธรรมของเด็กวัยรุ่นในสังคมเมืองและ
 ชนบทที่มีต่อการเลี้ยงดูและแบบการคิดที่แตกต่างกัน. ปริชญานีพันธ์ กศ.ม.
 กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2522. อัดสำเนา.
- ประชุมสุข อาชาวารุง และคนอื่น ๆ. การตรวจสอบเชิงจิตวิทยา. กรุงเทพฯ :
 ไทยวัฒนาพานิช, 2519.
- พงษ์พันธ์ สุนทรสิด. เกณฑ์ปกติทางพฤติกรรมจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยศึกษานานาชาติ.
 ปริชญานีพันธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
 2528. อัดสำเนา.
- พนัส หันนาคินทร์. "การสร้างจริยธรรมให้แก่คนไทย." แนวทางการพัฒนาจริยธรรมไทย.
 เอกสารการประชุมทางวิชาการเกี่ยวกับจริยธรรมไทย, พิษณุโลก : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2520.
- โพธิ์ทอง จิตอ่อนน้อม. พฤติกรรมทางจริยธรรมของครูพลศึกษาในทัศนะของผู้บริหารโรงเรียน
 มัธยมศึกษาในเขตการศึกษา 7. ปริชญานีพันธ์ กศ.ม. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัย
 ศรีนครินทรวิโรฒ พิษณุโลก, 2529. อัดสำเนา.
- มารุต คัชระอม. ระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยครูสงขลา.
 วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524. อัดสำเนา.
- วินัย ณรงค์ฤทธิ์. เหตุผลเชิงจริยธรรมและทัศนคติของนักเรียนต่ออาชีพต่าง ๆ. ปริชญานีพันธ์
 กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2530.
 อัดสำเนา.

- วรศักดิ์ เพียรชอบ. "การเล่นกีฬาเพื่ออุดมคติของการกีฬา." วารสารสุขศึกษา พลศึกษา และสันทนาการ. ฉบับที่ 1 - 4 : 35 : มกราคม - ตุลาคม 2520.
- วิรัช จาปนอม. เปรียบเทียบการศึกษาเหตุผลตามหลักตรรกศาสตร์และการคิดหาเหตุผลของจริยธรรมของนักเรียนระดับอายุ 13 และ 15 ปี ในกรุงเทพมหานครและชนบท. ปรินทิพานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2520. อัดสำเนา.
- วิวัฒน์ อัสวาณิชย์. ความสัมพันธ์ระหว่างวินัยในตนเองกับความซื่อสัตย์ของเด็กไทย. ปรินทิพานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2523. อัดสำเนา.
- สุภัทรา เอื้อวงศ์. การให้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาพยาบาลในสถาบันพยาบาลสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2525. อัดสำเนา.
- สมเชื้อ วงศ์บาลามานนท์. การศึกษาค่านิยมจริยธรรมของอาจารย์และนักศึกษาในสถาบันการศึกษาครูที่ตั้งอยู่ในเขตซึ่งประชาชนส่วนใหญ่เป็นชาวมุสลิม. ปรินทิพานิพนธ์ กศ.ม. สงขลา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ สงขลา. 2526. อัดสำเนา.
- สารเดช บัวศรี. "จริยธรรมในสังคมไทย." รายงานสัมมนาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักงานกฤษฎมนตรี. 2522.
- สีบสาย บุญวิบุต. "จิตวิทยาการกีฬา." เอกสารประกอบการบรรยาย. วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดชลบุรี. 2526.
- สุเชษฐ์ มาห์หมัด. อิทธิพลของการเป็นแบบอย่างต่อการพัฒนาจริยธรรมของเยาวชน. ปรินทิพานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. 2519. อัดสำเนา.
- สุเทพ ชูสิมา. ความคิดเห็นของนักศึกษา ครูพลศึกษา และบุคคลทั่วไปเกี่ยวกับคุณธรรมที่เกิดจากการกีฬา. วิทยานิพนธ์ ค.ม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2526. อัดสำเนา.

องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย และมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.

สรุปรายงานการประชุมเรื่องการพัฒนาจริยธรรมกีฬา. กรุงเทพฯ : องค์การส่งเสริมกีฬาแห่งประเทศไทย. 2526.

อำนวยการ ทะพินต์แก และชยันต์ วรธนะภูติ. "ปัญหาจริยธรรมในสังคมไทยในทัศนะของนักศึกษา," รายงานการสัมมนาจริยธรรมในสังคมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี. 2522.

เอก เกิดเต็มภูมิ และคนอื่น ๆ. การศึกษาระดับการใช้เหตุผลเชิงจริยธรรมของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง. อ่างทอง : วิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดอ่างทอง. 2529. อัดสำเนา.

Brower, Susan M. "An Assessment of the Moral Reasoning Patterns of Selected Collegiate Athletes." Dissertation Abstracts International. 53(07) : 2261-A : January, 1993.

King, Valerie Sue. "High School Soccer Coaches as Socializing Agents of Moral Order (Coaches)." Dissertation Abstracts International. 51(12) : 4061-A : June, 1991.

Kohlberg, Lawrence. "Sex Difference in Morality." Sex Role Development. New York : Social Science Research Council. 1964.

_____. "Moral Stage and Moralization : The Cognitive Development Approach," Moral Development and Behavior. By Thomas Lickona. New York : Holt Rinehart and Wiston. 1976.

Smith, Essic Dell. "Sportsmanship Evaluation of Athletes and Non Athletes in Junior and Senior High Schools." Dissertation Abstracts International. 38 : 4028-A : January, 1978.

Stoll, Sharon-Kay and Jennifer M. Beller. "The Effect of a Longitudinal Teaching Methodology and Classroom Environment on Both Cognitive and Behavioral Moral Developments," in Paper Presented at the Annual Meeting of The American Alliance for Health, Physical Education, Recreation and Dance. Washington D.C.: 24-28 ; March, 1993.

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลบางประการเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง ให้ทำเครื่องหมาย / ลงใน () ที่ตรงกับสถานภาพของนักศึกษา

1. อายุ.....ปี
2. ระดับการศึกษา () มัธยมศึกษาตอนต้น
() มัธยมศึกษาตอนปลาย
() อุดมศึกษา
3. สถานศึกษา.....
4. สังกัดทีมหรือสโมสร.....
5. ประสบการณ์ในการเล่นสเกตบอล.....ปี

ตอนที่ 2 คำชี้แจงในการตอบแบบสอบถาม

คำแนะนำในการตอบ

- ก. คำถามนี้เป็นเรื่องสั้น ๆ ของบุคคลต่าง ๆ ในการเลือกกระทำอย่างใดอย่างหนึ่ง
ให้ท่านอ่านซ้ำ ๆ และคิดถึงเหตุผลว่าถ้าท่านเป็นบุคคลเหล่านั้น ท่านกระทำเช่นนั้นเพราะเหตุใด
- ข. เมื่อท่านได้เหตุผลแล้วจึงอ่านตัวเลือกที่มีให้เลือก 6 ตัวเลือก สำหรับแต่ละเรื่อง
ตัวเลือกใดตรงกับเหตุผลที่ท่านคิดว่าสว่างหน้ามากที่สุดก็ให้ทำเครื่องหมาย X ทับตัวอักษรหน้า
ตัวเลือกนั้น
- ค. ในการตอบคำถามแต่ละข้อให้เลือกตอบได้เพียงคำตอบเดียว
- ง. โปรดตอบคำถามให้ครบทุกข้อ ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการวิจัย

1. อาจารย์มาลีได้มอบหมายให้กนกกรกับเพื่อน ๆ เป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยทำอุปกรณ์การสอน เพื่อส่งเข้าประกวด เมื่อถึงกำหนดนัดทำงาน ปรากฏว่าเพื่อน ๆ ไม่มาตามที่นัดกันไว้ กนกกรจึงได้ทำอุปกรณ์การสอนเพียงคนเดียวจนสำเร็จเรียบร้อยทันตามเวลา ถ้าท่านเป็น กนกกร ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงยอมทำงานนี้เพียงคนเดียว
 - ก. ต้องการคะแนนจากผลงานที่ตนทำสำเร็จ
 - ข. งานใดที่ได้รับมอบหมายจะต้องทำให้สำเร็จทุกครั้ง
 - ค. กลัวอาจารย์จะตัดคะแนนถ้าทำงานไม่สำเร็จตามกำหนด
 - ง. อาจารย์และเพื่อน ๆ จะได้ยกย่องว่าเป็นคนที่ไว้ใจได้ในเรื่องการทำงาน
 - จ. ได้สัญญากับอาจารย์ไว้ว่าจะทำงานชิ้นนี้ให้สำเร็จไม่ว่าจะมีอุปสรรคใด ๆ ก็ตาม
 - ฉ. หากทุกคนมุ่งมันกระทำหน้าที่ของตนให้สำเร็จลุล่วงด้วยดี สังคมย่อมเจริญก้าวหน้า

2. ครูณีมีโครงการจะไปทัศนศึกษากับเพื่อนร่วมชั้นในวันหยุดสัปดาห์หน้า และต้องการเงิน 200 บาท เพื่อเป็นค่าใช้จ่าย ขณะที่ครูณีเดินช้อปปิ้งกับข้าวอยู่ในตลาด บังเอิญครูณีเห็น ชายคนหนึ่งทำเงิน 150 บาท ตกจากกระเป๋าของเขาโดยไม่รู้สึกรู้สีกตัว ครูณีจึงเดินเข้าไป เก็บเงินนั้นแล้วส่วนตามไปคืนให้ หากท่านเป็นครูณี ท่านมีเหตุผลอย่างไรในการทำเช่นนี้
 - ก. เพื่อนคนอื่นเก็บของได้เขาคืนเจ้าของเสมอ
 - ข. หากเอาเงินของเขาไป จะทำให้เขาเดือดร้อน
 - ค. เป็นหน้าที่ของพลเมืองดี เก็บของได้ควรคืนเจ้าของ
 - ง. การเอาของผู้อื่นเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ
 - จ. หากมีคนอื่นเห็นเราเก็บเงินแล้วบอกเจ้าของเราจะถูกทำร้าย
 - ฉ. หากนำเงินไปคืน เขาจะต้องเห็นว่าเราเป็นเด็กดีอาจให้เงินเราบ้าง

3. ยูพาและเพื่อน ๆ ลงจากรถเมล์ป้ายตรงข้ามประตูโรงเรียน ห่างจากทางม้าลาย 50 เมตร เพื่อน ๆ ของยูพาเดินข้ามถนนทันทีที่ลงจากรถ ส่วนยูพาเดินไปข้ามถนนตรงทางม้าลาย ถ้าท่านเป็นยูพา ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงปฏิบัติเช่นนั้น
- ก. กลัวถูกตำรวจจับที่ไม่ปฏิบัติตามกฎจราจร
 - ข. ต้องการทำให้ถูกต้องเพื่อบุคคลอื่นจะได้ยึดเป็นแบบอย่าง
 - ค. เป็นการน่าละอายใจถ้าหากข้ามถนนตามความสะดวกของตนเองฝ่ายเดียว
 - ง. อยากให้ผู้พบเห็นชมนักเรียนที่ดีปฏิบัติตามกฎจราจร
 - จ. เป็นหน้าที่ของผู้ใช้ถนนทุกคนที่จะต้องปฏิบัติตามกฎที่สังคมกำหนดไว้
 - ฉ. ความสะดวกของคนส่วนใหญ่ย่อมสำคัญกว่าความสะดวกของคนเพียงคนเดียว
4. อาลีต้องการเป็นนักกีฬาบาสเกตบอลมาก ถึงแม้จะไม่ถูกคัดเลือกให้เป็นนักกีฬาบาสเกตบอลของโรงเรียน แต่ก็พยายามฝึกซ้อมอย่างหนักไม่ยอมเลิกล้มความตั้งใจ หากท่านเป็นอาลี ท่านจะตั้งใจไม่เลิกซ้อมการฝึกซ้อมกีฬาบาสเกตบอล
- ก. จะประสบความสำเร็จได้ต้องมีความพยายามเสียก่อน
 - ข. จะเป็นนักกีฬาที่ดีได้ต้องขยันฝึกซ้อมเป็นประจำ
 - ค. ต้องขยันฝึกซ้อมเพื่อจะได้เก่งกว่านักกีฬาคนอื่น ๆ
 - ง. เมื่อฝึกฝนมากขึ้น คงได้รับชัยชนะในการคัดเลือกครั้งต่อไป
 - จ. ตั้งใจไว้ว่าถึงไม่ได้ในคราวนี้ก็ตั้งใจพยายามฝึกซ้อมไปเรื่อย ๆ
 - ฉ. หากเลิกฝึกซ้อมพอจะลงโทษ และกลัวเพื่อนดูถูกว่าไม่มีฝีมือ

5. สมถวิลเป็นกรรมการตรวจสอบคัดเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง จากการตรวจสอบพบว่าสมศรีผู้เป็นน้องของตนได้คะแนนน้อยกว่ากาจาย 2 คะแนน และกาจายสอบได้เป็นลำดับสุดท้ายของวิชาคณิตศาสตร์ ถ้าหากสมถวิลเพิ่มคะแนนให้สมศรี 3 คะแนนในข้อสอบอัตนัยบางข้อ สมศรีก็จะเป็นผู้ที่สอบได้ แต่สมถวิลก็ยังไม่เพิ่มคะแนนให้สมศรี ถ้าท่านเป็นสมถวิล ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- ก. หากถูกจับได้ต้องถูกลงโทษทางวินัย
 - ข. ความเป็นธรรมในสังคมควรรักษาไว้เหนือสิ่งอื่นใด
 - ค. เพื่อนอาจารย์และนักศึกษาต่างก็พอใจคนที่มีความยุติธรรม
 - ง. กรรมการตรวจทานคะแนนคงชมเชยว่าเป็นผู้มี ความเที่ยงตรงและยุติธรรม
 - จ. ละอายใจตนเองถ้าหากไม่สามารถทำให้ความเป็นธรรมแก่ผู้เข้าสอบทั่วทุกคน
 - ฉ. กรรมการตรวจสอบข้อสอบต้องปฏิบัติหน้าที่ตามระเบียบโดยยึดหลักความเที่ยงตรง
6. นิยาเดินผ่านสวนสาธารณะเห็นโรสกาและเพื่อน ๆ กำลังเก็บดอกไม้กันโดยไม่สนใจป้ายประกาศ "ห้ามเก็บดอกไม้" ที่มีอยู่ นิยาอยากได้ดอกไม้เพื่อเป็นของขวัญวันเกิดอาจารย์ แต่ก็ยังไม่ยอมเก็บดอกไม้ด้วย กลับตัดสินใจไปซื้อที่ตลาด หากท่านเป็นนิยา ท่านจะทำอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- ก. ซื้อดอกไม้แปลก ๆ อาจารย์จะได้ชอบมากกว่าคนอื่น
 - ข. ผู้ดูแลเขียนป้ายเตือนไว้แล้วไม่ควรฝ่าฝืน
 - ค. ไม่กล้าเก็บดอกไม้เพราะกลัวถูกตำรวจจับปรับ
 - ง. รู้สึกละอายใจที่ท่าของส่วนรวมเสียหาย
 - จ. การเก็บดอกไม้ในสวนสาธารณะเป็นการกระทำที่น่าตำหนิ
 - ฉ. หากทุกคนเก็บดอกไม้ในสวนสาธารณะต่อไปจะไม่มีดอกไม้ให้คนอื่น

7. ในการแข่งขันวิ่งผลัด 4 คูณ 100 เมตร แต่ละทีมต้องวิ่งต่อ ๆ กัน คนละ 100 เมตร
 ทีมของบุพผา บุพผาต้องการวิ่งเป็นคนสุดท้ายเพื่อจะได้เป็นคนวิ่งเข้าเส้นชัย และได้เป็น
 ตัวแทนทีมเป็นรับรางวัล แต่เพื่อน ๆ อีก 3 คน เห็นว่าบุพผาควรวิ่งเป็นคนแรก เพราะ
 สตาร์ทได้เร็วกว่า บุพผาจึงยอมทำตามความคิดของเพื่อน ถ้าท่านเป็นบุพผา ท่านมี
 เหตุผลอย่างไรจึงปฏิบัติเช่นนั้น
- ไม่ยอมทะเลาะกับเพื่อน ๆ เคี้ยวเพื่อน ๆ จะรังแก
 - เพื่อน ๆ จะได้ลงความเห็นว่าเป็นคนดี ให้ความร่วมมือกับเพื่อน
 - ทำตามหน้าที่โดยทำตามความคิดเห็นส่วนรวม
 - ถึงไม่ได้เป็นเป็นคนแรก แต่ถ้าชนะก็ได้รางวัลเช่นกัน
 - ความสามัคคีและการรับฟังความคิดเห็นซึ่งกันและกัน ย่อมนำความสำเร็จมาสู่
 ส่วนรวม
 - ควรมีเหตุผล ไม่ควรคำนึงถึงความพอใจส่วนตัว ควรคำนึงถึงความคิดเห็น
 ส่วนรวม
8. ในการสอบวัดผลประจำภาคเรียนที่ 1/2539 วิชาฟิสิกส์สอบวิชาคณิต 101 ไม่ได้ รุ่งฤดี
 เพื่อนร่วมชั้นมีความสงสารจึงแอบส่งกระดาษคำตอบให้ลอก แต่วิชาไม่ยอมรับและพยายาม
 ทำด้วยตนเอง ถ้าท่านเป็นวิชา ท่านมีเหตุผลอย่างไรที่ไม่ยอมรับกระดาษคำตอบของรุ่งฤดี
- ถึงทำข้อสอบไม่ได้แต่ยังมีความซื่อสัตย์
 - เพื่อนคนอื่น ๆ ต่างก็ทำข้อสอบด้วยตนเองทั้งสิ้น
 - ต้องการปฏิบัติตามระเบียบ
 - ถ้าอาจารย์ผู้กำกับการสอบเห็นคงถูกลงโทษฐานทุจริตในการสอบ
 - การลอกคำตอบของผู้อื่นเป็นการเสียศักดิ์ศรีหมดความภูมิใจในตนเอง
 - รู้สึกอายแก่ใจถ้าหากได้คะแนนมาจากการลอกของผู้อื่นโดยมิใช่ความสามารถ
 ของตน

9. ในการวิ่งแข่งขัน 100 เมตร ครูสันติเป็นกรรมการให้สัญญาณ ปรากฏว่าปรียาพรซึ่งเป็นศิษย์ของครูสันติออกสตาร์ทก่อนสัญญาณเล็กน้อย ถ้าปล่อยนาฬิกาวิ่งต่อไปก็จะเป็นการได้เปรียบนักกีฬาคนอื่น ๆ และมีโอกาสชนะเลิศ แต่ครูสันติผู้เป็นกรรมการได้ให้เริ่มสตาร์ทใหม่ ถ้าท่านเป็นครูสันติ ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น

- ก. เกรงถูกตำหนิจากประธานกรรมการตัดสิน
- ข. นักกีฬาทั้งหลายจะได้ชมว่าเป็นกรรมการที่ดี
- ค. กรรมการจะต้องยึดถือปฏิบัติตามกติกาอย่างเคร่งครัด
- ง. เกรงว่าจะเสียคะแนนในการคัดเลือกกรรมการผู้ตัดสินยอดเยี่ยม
- จ. ความเป็นธรรมเป็นสิ่งที่ต้องสร้างให้เกิดขึ้นในทุกสังคม ทั้งนี้เพื่อความสุขของมวลมนุษย์
- ฉ. เพราะเป็นหน้าที่ของกรรมการที่จะต้องให้ความยุติธรรมแก่นักกีฬาทุกคนเพื่อความเจริญของกิจการกีฬา

10. บัณฑิตจบรชนหญิงคนหนึ่งศีรษะขาดพื้นสลบในที่เปลี่ยวเวลากลางคืน ถ้าหากเธอจับรถหนีไปก็คงไม่มีใครรู้เห็น แต่บัณฑิตกลับหยุดรถพาหญิงคนนั้นไปส่งโรงพยาบาลและแจ้งให้ตำรวจทราบว่าตนเป็นผู้จับรถชนหญิงคนนั้น ถ้าท่านเป็นบัณฑิต ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น

- ก. การช่วยผู้ประสบอุบัติเหตุจะได้รับการลดหย่อนโทษ
- ข. ถ้ามีผู้รู้เห็นแจ้งตำรวจถูกจับภายหลังก็จะมีโทษหนักขึ้น
- ค. เป็นการน่าละอายใจถ้าหากหลบหนีโดยไม่มีใครติดขอต่อการกระทำของตน
- ง. เพื่อให้ผู้บาดเจ็บ ตำรวจ และแพทย์ที่โรงพยาบาลชื่นชมว่าเป็นคนดีคนหนึ่ง
- จ. จะต้องยอมรับผิดในฐานะที่ล่วงละเมิดสิทธิส่วนบุคคลของหญิงคนนั้นแม้จะไม่เจตนา
- ฉ. สังคมต้องการให้ผู้กระทำผิดจะโดยเจตนาหรือไม่ก็ตามรับผิดชอบต่อผลการกระทำของตน

11. ในการแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ครั้งที่ 24 มีข้อห้ามให้นักกีฬาทีมยابารุงบางชนิด เช่น ลิฟวิตัน-ดี ยูนิ เป็นนักวิ่งลมกรดจากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จะต้องลงแข่งขัน ระยะทาง 100 เมตร กับนักกีฬาผีเท้าดีจากมหาวิทยาลัยอื่น ๆ ผู้ฝึกสอนของยูนิต้องการ ำให้ยูนิชนะ จึงได้มอบส่งลิฟวิตัน-ดีไว้ก่อนลงสนาม ถ้าท่านเป็นยูนิ ท่านมีเหตุผลอย่างไร จึงไม่ยอมทีมยบารุงในครั้งนี้

- ก. ใจทร ๆ ก็ยกย่องนักกีฬาที่ปฏิบัติตามกติกา
- ข. นักกีฬาที่ดีต้องยึดมั่นและไม่ละเมิดกติกา
- ค. ถ้ากรรมการจับได้ว่าทีมยบารุงก็อาจถูกปรับให้แพ้
- ง. ต้องการให้เพื่อน ๆ ของตนยกย่องว่าเป็นผู้มีน้ำใจนักกีฬา
- จ. การปฏิบัติตามกฎเกณฑ์และข้อตกลงย่อมนำมาซึ่งความสงบเรียบร้อยของสังคม
- ฉ. แม้จะชนะเลิศได้เหรียญทอง แต่ถ้าได้มาโดยการกระทำผิดกติกา เหรียญนั้นย่อม หมายค่ามิได้

12. พรุ่งนี้เป็นวันไหว้ครู นักเรียนแต่ละห้องช่วยกันจัดพานดอกไม้ เพื่อใช้ในพิธีไหว้ครู ในขณะที่ เพื่อน ๆ กำลังช่วยกันจัดพานดอกไม้หลังเลิกเรียน ณาพรต้องรีบกลับบ้านทุกวัน เพราะมี หน้าที่ช่วยพ่อแม่เลี้ยงน้องตอนเย็น แต่วันนี้ณาพรไม่รีบกลับบ้านอย่างเช่นทุกวัน และช่วย เพื่อน ๆ จัดพานดอกไม้หลังเลิกเรียน ถ้าท่านเป็นณาพร ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น

- ก. การให้ความร่วมมือต่องานส่วนรวมจะทำให้เกิดความสำเร็จ
- ข. นักเรียนทุกคนมีหน้าที่รับผิดชอบร่วมกันในงานของส่วนรวม
- ค. งานไหว้ครูปีหนึ่งมีครั้งเดียวและเป็นโอกาสที่นักเรียนจะได้แสดงความกตัญญู ต่อครู และให้ความร่วมมือต่อหมู่คณะ
- ง. จะได้คุยกับเพื่อน ๆ และได้มีโอกาสอวดฝีมือการจัดพานดอกไม้ด้วย
- จ. กลัวเพื่อนฟ้องครู จะถูกตีไ้่ารีบกลับบ้าน
- ฉ. เพื่อน ๆ จะได้เห็นว่ามีน้ำใจ เสียสละ และให้ความร่วมมือ

13. วันหนึ่งองค์การนิสิต จัดให้มีการพัฒนามหาวิทยาลัยและได้เชิญชวนนิสิตมาร่วมงานโดยพร้อมเพรียงกัน ปรากฏว่าวันนั้นมีฝนตกปรอย ๆ แต่สุชาดาซึ่งเป็นนิสิตปี 4 ก็มาร่วมพัฒนาตลอดวัน ถ้าท่านเป็นสุชาดา ท่านมีเหตุผลอย่างไรที่มาร่วมพัฒนามหาวิทยาลัย
- นิสิตที่ศิโยมได้รับการยกย่องจากมหาวิทยาลัย
 - งานพัฒนามหาวิทยาลัยเป็นหน้าที่ความรับผิดชอบของนิสิตทุกคน
 - นิสิตต้องมีความอดทนต่ออุปสรรคในการทำงาน เพื่อแสดงออกซึ่งความพร้อมเพรียงและความรักปรารถนาจะห้ามมหาวิทยาลัยมีสภาพแวดล้อมที่ดี
 - กลัวเพื่อน ๆ ไม่ให้เข้ากลุ่ม หากมีใครทราบว่าเราไม่มาร่วมกิจกรรม
 - เพื่อน ๆ ที่เรียนปี 4 ต่างก็มาร่วมพัฒนามหาวิทยาลัยด้วยกัน
 - ข้าพเจ้าถือคติว่า "มหาวิทยาลัยจะสะอาดเพราะเราช่วย มหาวิทยาลัยจะสวยเพราะเราช่วยกันพัฒนา"
14. ในการสอบครั้งหนึ่ง อาจารย์พิมพ์ภาได้ตกลงกับนักศึกษาว่าในการสอบครั้งนี้จะปล่อยให้ นักศึกษาทำข้อสอบตามลำพัง โดยอาจารย์ให้เกียรติไม่ควบคุม แต่จะให้นักศึกษาควบคุมตนเอง ก็จนกว่าข้อสอบข้อหนึ่งไม่ได้ แต่ก็ไม่ยอมเปิดตำราหรือถามเพื่อนที่นั่งใกล้ ๆ
- ถ้าท่านเป็นกัญญา ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงไม่ฉวยโอกาสลอกหรือถามเพื่อน
- อาจารย์อาจลงโทษให้สอบตกถ้าทราบว่าทุจริต
 - ต้องการให้เพื่อน ๆ ชมว่าเป็นคนที่ไว้วางใจได้ทุกโอกาส
 - ต้องควบคุมตนเองตามที่ตกลงไว้กับอาจารย์ก่อนการสอบ
 - เพื่อน ๆ ต่างก็ทำข้อสอบด้วยความสามารถของตนเองด้วยกันทั้งสิ้น
 - ยึดหลักว่าผู้เข้าสอบต้องตอบข้อสอบโดยใช้ความรู้ความสามารถของตนเองเท่านั้น
 - แม้จะมีผู้กำกับการสอบหรือไม่ก็ตาม จะยึดมั่นในหลักการใช้ความรู้ความสามารถของตนเองตลอดไป

15. ในการเข้าแถวซื้ออาหารในโรงอาหารของโรงเรียน นักเรียนได้เข้าคิวเป็นแถวยาว
 คมคายซึ่งยืนอยู่ด้านหัวแถวได้เรียกพนักงานเสิร์ฟเข้าข้างหน้าตน แต่พนักงานเสิร์ฟไม่ยอมแทรก
 และให้เดินไปต่อท้ายแถว ถ้าท่านเป็นพนักงานเสิร์ฟ ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- กลัวเพื่อน ๆ ที่อยู่แถวหน้าจะตาคา
 - เพื่อน ๆ ที่เดินมาพร้อมกันต่างก็เดินไปต่อท้ายแถวทุกคน
 - ต้องการให้คนอื่น ๆ ที่อยู่แถวหน้ายกย่องว่าเป็นผู้มีวัฒนธรรม
 - จะไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่นโดยยึดหลักมาก่อนได้ก่อน มาทีหลังได้ทีหลัง
 - การเข้าคิวเป็นวิธีการที่คืออย่างหนึ่งซึ่งก่อให้เกิดความเป็นธรรมในสังคม
 - การเข้าคิวตามลำดับก่อนหลังเป็นมารยาททางสังคมที่ทุกคนพึงปฏิบัติอย่างเคร่งครัด
16. อรุณชัชชวนเพื่อนบ้านให้ร่วมกันสร้างที่อ่านหนังสือประจำหมู่บ้าน เธอต้องการให้ชาวบ้าน
 ทุกคนได้อ่านหนังสือ แต่หนังสือมีน้อยไม่พอจำนวนคนที่ต้องการอ่าน อรุณจึงออกเรียบเงิน
 ชาวบ้านครอบครัวละ 1 บาท ทุกวัน น้ามาจัดซื้อหนังสือ บางครอบครัวก็ตำว่าเธอ
 บางครอบครัวก็ให้เงินแก่เธอ แต่เธอก็ยังคงหาเงินจัดซื้อหนังสืออยู่เสมอ หากท่านเป็น
 อรุณ ท่านทำเช่นนั้นเพราะอะไร
- เพื่อจะได้เป็นที่รักใคร่ชอบพอของคนในหมู่บ้าน
 - คุณค่าของความสำเร็จอยู่ที่ความอดทนและพยายาม
 - ชาวบ้านซึ่งช่วยสร้างที่อ่านหนังสือหมู่บ้านจะโกรธและทุบตี
 - เป็นหน้าที่ของคนทุกคนในหมู่บ้านที่ต้องช่วยพัฒนาหมู่บ้านของตน
 - เพราะตระหนักว่าเมื่อสร้างสำเร็จจะเกิดประโยชน์ต่อคนส่วนมาก
 - อยากให้คนอื่นรู้หนังสือ เพราะตนเคยลำบากเนื่องจากไม่รู้หนังสือมาก่อน

17. ในการประชุมนักเรียนครั้งหนึ่ง ธิดาและเพื่อน ๆ นั่งอยู่หลังห้องประชุม ท้าให้อยู่ห่างจาก สายตาอาจารย์ ธิดาและเพื่อน ๆ จึงเอาหนังสือการ์ตูนขึ้นมาอ่านและนำขนมมาแอบกินด้วย มีมาริษาคนเดียวที่อยู่ในกลุ่มพยายามฟังอาจารย์พูด และไม่ยอมกินขนมที่เพื่อน ๆ ส่งให้ หากท่านเป็นมาริษาท่านจะทำเช่นนั้น

- ก. นักเรียนที่ด้านสายตาผู้อื่น ต้องมีมารยาทในการเข้าประชุม
- ข. รู้สึกไม่สบายใจที่มีส่วนทำให้ที่ประชุมไม่สงบ เรียบร้อย
- ค. เป็นการเสียมารยาทที่ทําผิดระเบียบในห้องประชุม
- ง. เพราะการกระทำผิดระเบียบไม่เคยได้ผลดี
- จ. เพราะถ้าอาจารย์เห็นเข้าจะถูกตักเตือนและลงโทษให้อับอายเพื่อนฝูง
- ฉ. เป็นการก่อความเดือดร้อนแก่คนส่วนใหญ่

18. การประกวดความสะอาดของค่ายพักแรมยุวกาชาด ทุกค่ายต้องได้รับคำชมเชยจากผู้บังคับบัญชา ยกเว้นค่ายของมานี มานีจึงเรียกประชุมสมาชิกในค่ายเพื่อหาสาเหตุและปรับปรุงการทำงาน พบว่าค่ายสกปรกมาก เพราะสมาชิกทั้งของไม่เป็นที่ และเกียจกันทำงาน ทุกคนตกลงจัดเวรรักษาความสะอาด หากท่านเป็นมานี ท่านจะทำเช่นนั้น

- ก. หากไม่ปรับปรุงจะถูกลงโทษอับอายกลุ่มอื่น
- ข. ต้องการได้รับความชมเชยเหมือนกลุ่มอื่น ๆ
- ค. การรับผิดชอบร่วมกันแสดงถึงความสามัคคี
- ง. จะได้รับความชมเชยทัดเทียมกับกลุ่มอื่น ๆ
- จ. เป็นกฎของยุวกาชาดต้องตื่นตัวอยู่เสมอและรับผิดชอบร่วมกัน
- ฉ. การเป็นยุวกาชาดต้องประชุมหารือกันในการทำงานและรับผิดชอบงานที่ได้รับมอบหมายร่วมกัน

19. วิชาคณิตศาสตร์เป็นวิชาที่เข้าใจค่อนข้างยาก นักเรียนส่วนมากจึงไม่ชอบเรียน มักจะขาดเรียนเสมอ มยุรีเรียนไม่ค่อยรู้เรื่องเช่นเดียวกับนักเรียนคนอื่น ๆ และมักทำแบบฝึกหัดไม่ค่อยถูก แต่มยุรีก็เข้าเรียนทุกครั้ง และทำการบ้านด้วยตนเองทุกข้อ หากท่านเป็นมยุรีทำไหมท่านจึงไม่หนีเรียนตามเพื่อน

- ก. หากพบความยากลำบากแล้วไม่ลองใช้ความพยายามยอมปล่อยให้เวลาผ่านไป
- ข. พี่แนะนำให้เข้าเรียน และทำการบ้านด้วยตนเองทุกครั้ง
- ค. การเรียนคณิตศาสตร์ให้ดีกว่าเข้าเรียนทุกครั้งและทำการบ้านเองเสมอ
- ง. คนทุกคนควรจะพยายามฝึกฝนตนเองจนชำนาญซึ่งความสำเร็จ
- จ. เพราะกลัวว่าอาจารย์จะตัดคะแนน และทำให้ผลการเรียนแย่ลงไปอีก
- ฉ. เพราะไม่อยากสอบตกวิชานี้

20. อริษาเห็นบังอรขวางก่อนหินไปถูกอย่างเลี้ยงปลาในห้องวิทยาศาสตร์แตก เมื่อครูสุชาติถามหาตัวผู้กระทำความผิดก็ไม่มีใครยอมรับ ครูสุชาติจึงบอกว่าจะทำโทษนักเรียนทุกคน อริษาจึงตัดสินใจบอกครูว่าบังอรเป็นผู้ทำอย่างเลี้ยงปลาแตก ถ้าท่านเป็นอริษา ท่านมีเหตุผลอย่างไรที่บอกความจริงแก่ครูสุชาติ

- ก. ผู้ใดทำความผิดนั้นก็ควรถูกลงโทษ
- ข. กลัวจะถูกลงโทษโดยที่ตนมิได้กระทำความผิด
- ค. เป็นการไม่ยุติธรรมที่จะปล่อยให้ผู้บริสุทธิ์ต้องถูกลงโทษ
- ง. เพื่อนคนอื่น ๆ คงรักตนมากขึ้นเพราะช่วยให้ไม่ต้องถูกลงโทษ
- จ. คิดว่าเพื่อน ๆ ที่มีได้ทำความผิดคงต้องการให้ตนบอกความจริงแก่ครู
- ฉ. ได้บอกครูตามความเป็นจริงไม่ได้ใส่ร้ายบังอรและไม่ต้องการให้คนบริสุทธิ์ต้องได้รับโทษ

21. สุธิตรากำลังทำการฝีมือ ครูกำหนดว่าต้องทำให้เสร็จในเวลา 2 ชั่วโมง และเมื่อเหลือเวลาอีกครั้งชั่วโมง เพื่อน ๆ ต่างทำเสร็จและออกไปพักรับประทานอาหารกันเกือบหมดแล้ว แต่สุธิตรายังไม่เสร็จ เพ็ญพรซึ่งเป็นเพื่อนรักกับสุธิตรา และทำการฝีมือเก่ง ได้รับอาสาจะช่วยทำทำห้ ขณะนั้นครูไม่อยู่ในห้อง แต่สุธิตราไม่ห้เพ็ญพรทำทำห้ และทำด้วยตนเองจนเสร็จ ถ้าท่านเป็นสุธิตรา ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น

- ก. ถ้าครูทราบจะถูกตัดคะแนน
- ข. ครูและเพื่อน ๆ จะได้เห็นว่าเป็นนักเรียนที่มีความอดสาหะ
- ค. การทำงานเป็นการฝึกหัดให้มีความอดสาหะพยายาม จึงควรทำด้วยตนเอง
- ง. ถึงแม้จะเสร็จช้า แต่ก็ภูมิใจที่ทำด้วยฝีมือของตนเอง ไม่ทำห้เพื่อนเดือดร้อน
- จ. การทำการฝีมือด้วยตนเองจะช่วยทำให้ทำเป็นและทำได้ในครั้งต่อ ๆ ไป
- ฉ. นักเรียนมีหน้าที่รับผิดชอบ ต้องทำงานที่ครูมอบหมายด้วยตนเอง

22. น้องของกานดา มีเรื่องชกต่อยกับเด็กข้างบ้าน และกานดาทราบว่าน้องของตนเป็นฝ่ายก่อเรื่อง เมื่อเพื่อนบ้านมาฟ้องกานดาได้ไต่สวนและลงโทษน้องของตน ถ้าท่านเป็นกานดา ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น

- ก. พ่อแม่ญาติพี่น้องเห็นว่าควรลงโทษเด็กเกร
- ข. คนทั่วไปยอมรับว่าผู้ที่ทำความคิดควรถูกลงโทษ
- ค. ต้องการให้เพื่อนบ้านเห็นว่าตนไม่เข้าข้างคนผิด
- ง. เกรงเพื่อนบ้านโกรธและลอบทำร้ายน้องของตน
- จ. การเข้าข้างน้องของตนซึ่งเป็นฝ่ายผิดเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง
- ฉ. ได้พิจารณาหลักฐานหลายอย่าง ปรากฏว่าน้องของตนเป็นผู้ผิดจริงจึงลงโทษ

23. อาณาเรียนจบระดับปริญญาตรี กำลังเตรียมตัวสอบเข้าเป็นครูในโรงเรียนประถมศึกษา ภาพพี่ชายของอาณาเป็นกรรมการออกข้อสอบคัดเลือกครูในครั้งนี้อย่าง ได้ลืมแฟ้มข้อสอบไว้ที่บ้าน อาณาทราบว่าแฟ้มนั้นมีข้อสอบคัดเลือกครู แต่เธอก็ไม่ได้จะต้องแฟ้มนั้น ถ้าท่านเป็นอาณา ท่านมีเหตุผลอย่างไรที่ไม่ฉวยโอกาสดูข้อสอบในแฟ้มของพี่ชาย
- ก. พ่อแม่พี่น้องทุกคนต่างก็รังเกียจการทุจริต
 - ข. กลัวพี่ชายรู้ว่าเปิดดูข้อสอบในแฟ้มแล้วจะถูกตำหนิ
 - ค. จะได้บอกพี่ว่าตนไม่ได้เปิดแฟ้มข้อสอบ คงได้รับคำชมเชย
 - ง. เป็นหน้าที่ของผู้สอบที่จะต้องเตรียมตัวให้พร้อมสำหรับการสอบ
 - จ. ถ้าเปิดดูข้อสอบในแฟ้มก็เป็นการทำลายเกียรติภูมิของตนเอง แม้จะช่วยให้สอบได้ ก็ไม่ต้องการทำ
 - ฉ. การสอบคัดเลือกเป็นการคัดบุคคลที่มีคุณภาพไปทำงานเพื่อประเทศชาติ ผู้ที่สอบได้ ควรมีความรู้ความสามารถอย่างแท้จริง
24. นิตยาเป็นอาจารย์อยู่ในวิทยาลัยครูแห่งหนึ่ง มีหน้าที่ต้องเตรียมการสอนเพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ สิ้นหนึ่งเธอไปช่วยงานสหกรณ์จังหวัด เผอิญเนื้อหาวิชาที่จะสอนในวันรุ่งขึ้นค่อนข้างยาก ถ้าไม่ได้เตรียมการสอนล่วงหน้า การเรียนการสอนก็จะไม่ได้ผลเท่าที่ควร ดังนั้น เธอจึงได้เตรียมการสอนก่อนเข้านอน ถ้าท่านเป็นนิตยา ท่านมีเหตุผลอย่างไรจึงทำเช่นนั้น
- ก. เพื่อให้ให้นักศึกษาชมว่าสอนเก่ง
 - ข. กลัวว่าจะตอบคำถามของนักศึกษาไม่ได้
 - ค. ยึดหลักการที่ว่าครูควรเตรียมการสอนล่วงหน้าทุกครั้ง
 - ง. เพราะเพื่อนอาจารย์ในภาควิชาเตรียมการสอนกันทุกคน
 - จ. เพื่อสอนนักศึกษาให้เป็นครูที่มีสมรรถภาพเป็นกำลังของชาติ
 - ฉ. เพราะตระหนักว่าตนเองอดนอนคนเดียวดีกว่านักศึกษาจำนวนมากได้รับความรู้ไม่ได้เต็มที่

ประวัติย่อของผู้วิจัย

ชื่อ นางสาวห่มเวลา ชื่อสกุล ดวงประเสริฐ
 เกิดวันที่ 18 เดือนมกราคม พุทธศักราช 2513
 สถานที่เกิด อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา
 สถานที่อยู่ปัจจุบัน บ้านเลขที่ 92 หมู่ที่ 3 ซอย 3
 ถนนพิศาล อำเภอเชียงคำ
 จังหวัดพะเยา 56110
 ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน อาจารย์ 1 ระดับ 3
 สถานที่ทำงานปัจจุบัน โรงเรียนบ้านห้วยค
 สำนักงานการประถมศึกษา
 อำเภอเวียงแก่น จังหวัดเชียงราย 57310

ประวัติการศึกษา

- พ.ศ. 2528 มัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนภูซางวิทยาคม
 จังหวัดพะเยา
- พ.ศ. 2530 มัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนเชียงคำวิทยาคม
 จังหวัดพะเยา
- พ.ศ. 2534 กศ.บ. (วิชาเอกพลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
 ประสานมิตร
- พ.ศ. 2539 กศ.ม. (พลศึกษา) จากมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร